Tef

BU YAZ TATİLİNİZİ NEREDE GEÇİRECEĞİM DEMEYİN

Ben sizin yerinizde olsam **İtalya** 'YA GİDERDİM

Belki oraya siz gitmiş olabilirsiniz

FAKAT BEN HİÇ GİTMEDİM

YANDAKİ MARKAYI TAKLİD EDENLER MESULDÜR. Mesuliyet kabul edilmez.

BİRDEN BULDUM! BULDUM!

Diye Bağırdı... İŞTE BU HARİKA BULUŞ SAYESİNDE DR. ŞERAFETTİN üç aydır kaybedip bulamadığı kol düğmesini kaktüs saksısında bulmaz mı?

ÇOK ACELE SATILIK MERDİVEN

Dün yürüttüğüm çok sağlam bir merdiveni yolsuz kaldığım için satıyorum. Alıcıları resimde görülen yerde bekliyorum.

ARAKÇILARDAN HAKKI

Not: Mutavassıt kabul edilmez.

KEDİNİZ ARAP, DOĞURUNCA

ONLARLA MEŞGUL OLUYORSUNUZ DA NEDEN KARINIZIN DOĞUMUNDA İTİNA GÖSTER Mİ YORSUNUZ ?

EN UCUZ ve AĞRISIZ DOĞUMU SİZE ve KEDİNİZE ANCAK JİNEKOLOĞ BAYTAR HÜSEYİN NESTER SAĞLAR

İTİNALI BAKIM NAZIK PERSONEL YAVRULARA HER SABAH TAZE İŞKEMBE

O BİR ÖLÜM YARIŞIYDI

52 ile yan yana son tura girdim. Sanki her yer uçuyordu. Viraja girmiştik Birden vitesle karışık gazı kökledim. İşte o anda

BU HEYECANLI YAZININ ARKASINI MERAK MI ETTİNİZ ?

Amma da mütecessizmişsiniz !..

Tef

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü : .... ERTEM EĞİLMEZ
Umumi Neşriyat Müdürü : .... FERRUH DOĞAN
Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon: 27 34 40

«BU GAZETE BASIN AHLÂK YASASINA UYMAYI TAAHHÜT ETMİŞTİR.»

CİLT : 2 ★ 5 NİSAN 1961 ÇARŞAMBA ★ SAYI 42

U.S. NAVY

Geldiler. Koca koca gemileri, kruvazörleri, destroyerleri amiralleri, beyaz kepli denizcileriyle. Gündüzleri heybetli görünüşleri, geceleri pırıl pırıl yanan ışıkları ile Boğazın çehresini değiştirdiler. Süslediler. Bundan önceki ve daha önceki gelişlerinde olduğu gibi. Yeniden, aralarındaki dev uçak gemisinin âdeta yüzen bir şehir olduğu, sarfettiği elektriği bir büyük kasabayı aydınlatmaya yeteceği, mutfağının binlerce kişiyi doyurabileceği, düşmana bilmem kaç bin kilometreden öldürücü darbe indirebileceği yazıldı, çizildi. Elde davetiyeler, motorlara binildi. Herbiri teker teker gezildi. Karşılıklı ziyafetler verildi. Balolar, özel partiler tertip edildi. Valiler, kumandanlar, amiraller ziyaret edildi.

Yenildi, içildi, dansedildi. Barlar, eğlence yerleri «Velcome Navy» işaretleriyle süslendi.

Bermutat, muhabbet tellâllarına, işportacılara, Kapalı Çarşı esnafına, kaldırım yosmalarına M. P. lerle inzibatlara iş çıktı.

Arada bir kaç trafik kazasına karıştılar. Hiltonda göbek attılar. Bazı açıkgözler tarafından kazıklandılar. Sağda, solda bir iki dövüşe katıldılar. Üç beş güzel kıza lâf attılar. Kan verme merkezlerinde yataklara uzandılar, kuzu kuzu kollarını uzattılar. Şişeler, kilolarla kan verdiler. Ekipler'e ayrıldılar, boya kutularını kaptılar; köylere, şehrin değişik semtlerine dağıldılar. Dörder, beşer saatte ilkokulları boyadılar, onardılar. Matbaalarında binlerce kitap basıp öğrencilere dağıttılar.

Ve geldikleri gibi şehri selâmlayıp gittiler.

Geldiklerinde bizler « Welcome» onlar «merhaba» demişlerdi. Giderlerken bizler «Goodbye», onlar «Allahaismarladık» dediler.

Kimbilir, belki de bu arada birbirimizi bir miktar tanıdık. Bundan önceki ziyaretlerde olduğu, bundan sonrakilerde olacağı kadar.

Emil Galip SANDALCI

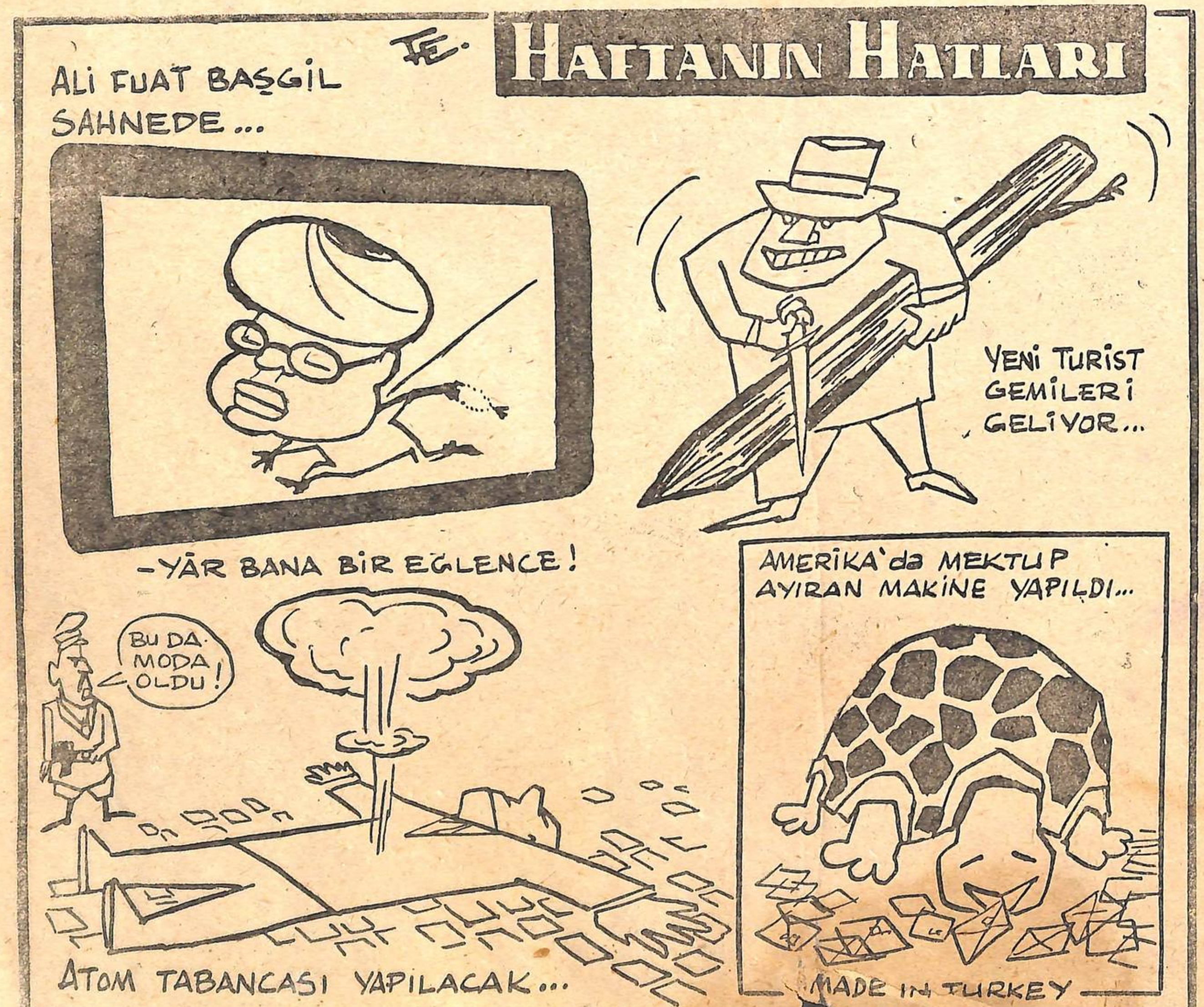

NERDEN NEREYE

MELİH CEVDET ANDAY

TANRI ÖYLE İSTEMİŞ

Güney Afrika Birliği'nin ırk ayıran başbakanı Dr. Verwoerd, İngiliz Milletler Topluluğundan ayrılmaları dolayısiyle, «Demek Tanrı, ülkemizin commonvelth-den çıkmasını uygun buldu.» demiş. Fransız gazetelerinden birinde, bir fıkra yazarı, «Acaba aynı Tanrı, hemcinslerinize iyi davranmanız gerektiğini de kulağınıza fıslamış mıdır?» diye alay ediyordu geçende. Bildiğiniz gibi, Dr. Verwoerd, Güney Afrika Birliği içinde, yerlilere, rengi kara olanlara hiç bir hak tanımamak yolunu tutmuş bir politikacıdır; bu politikasını daha rahatça yürütebilmek için de İngiliz Milletler Topluluğundan çıkmıştır. Çünkü o toplulukta şimdi kara insanların temsilcileri de var.

Koca İkinci Dünya Savaşı için, «Almanların ırk ayırmasını, yahudi düşmanlığını yok etmek için çıkmıştır.» diyenlerin kulakları çınlasın! Almanya'daki ırkçılar yıkılır, yıkanlardan biri, sözgelişi Birleşik Amerika, kendi ülkesinde zencilere baskıyı sürdürür gider; pervasız bir adam çıkar. Dr. Verwoerd ırk ayırımından vaz geçmiyeceğini bütün yeryüzüne karşı utanmadan haykırır... kimseciklerin sesi çıkmaz!

Dr. Verwoerd bununla da yetinmiyor, Tanrıyı kendi yanında göstermiye de kalkıyor.

İşte onun için «Tanrı» sözünü dillerinden düşürmiyenleri sevmem, çoğunun pis bir politikası vardır da, Tanrının adı ile örtmek istiyordur bunu.

Gerçi bu anlayışa dayanan bir tarih felsefesi de vardır. Ortaçağ Hıristiyan filosofları, tarihi, Tanrının istemi (iradesi) ile açıklarlardı. Diyelim, Roma İmparatorluğu neden battı? sorusunu, «Tanrı öyle istedi de ondan.» diye açıklarlardı.

BUNU DA MI?

Bu görüşe uygun olarak düşünürsek, «Kıbrıs neden İngiliz Milletler Topluluğu'na katıldı?» sorusuna bizim «Tanrı öyle iste di de ondan.» diye cevap vermemiz gerekir. Demek bu mâsum birliğin, (İngiliz Milletler Topluluğunun) bütün işlerini Tanrı almış üstüne; kim çıkacak, kim girecek, o gösteriyor. Güney Afrika Birliğini ondan ayıran, buna karşılık olarak da Kıbrıs Cumhuriyetini ona armağan eden Tanrıdır.

Öyle ise, yıllarca «Kıbrıs da Kıbrıs» diye çırpınmamızı nasıl açıklamalı? Bütün bu çırpınmalar hiç bir sonuç vermediğine göre sakın Tanrı bizi cezalandırmak istemiş olmasın?

Evet, cezalandırmak istemiş tir.

Peki, neden? Ne suçumuz vardı bizim?

Ekonomi bilmiyorduk da ondan. Kıbrıs'ı biz de istedik, Yunanlılar da istedi, sonunda ikisi ortası bir çareye yatıldı, ne sana ne bana, kendi kendine kalsın, dendi. Oysa demek Kıbrıs kendi kendine geçinemez - miş... Bunu bilmek için de ekonomi bilmek gerektir. Ekonomi bilmiyeni Tanrı cezalandırır.

ANLIYALIM

İngiltere'nin Kıbrıs'ı hem bırakıyor gibi davranması, hem alması; istemiyor gibi görünüp istemesi bana eski bir masalı düşündürür hep.

Av köpeğinin biri bir tavşan yakalamış, bir ısırır, bir ağzını burnunu yalarmış. Tavşan dayanamamış, «Ayol, demiş, ya ısırmağı bırak, ya öpmeği, dostum musun, düşmanım mısın, bir anlıyayım.»

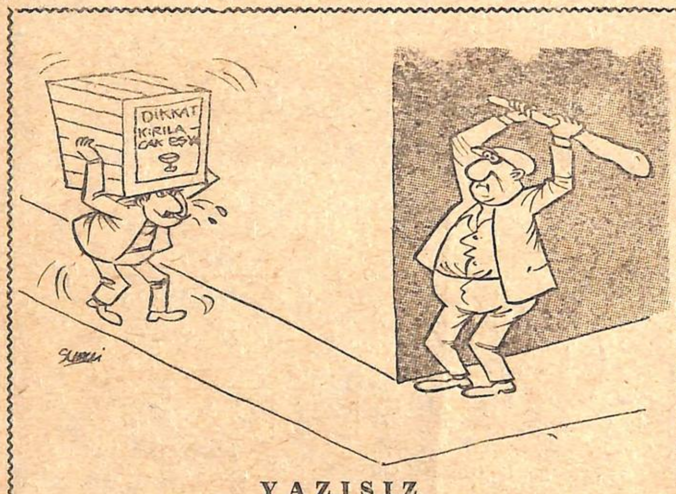

YAZISIZ

Seçme saçmalar

★ Her zaman, her yerde ve en iyi şekilde.

Reklâm

★ Siyasi faaliyet serbest bırakılacak.

Gazetelerden

★ Herkes kendini bir şeye benzetebilir, fakat bir şeye benzeyemez.

Konfiçyüz

★ La Bohem'i iyi anlamak için bohem olmak lâzımdır.

Puccini

★ Parti oynamayana lokum verilmez.

Adalet Partisi

★ Yeni bir Türkiye yaratacağız.

Y. T. P.

★ Büyük fikirler, küçük paketlerde satılır.

Ambalaj Sanâyi

★ Her yer numaralıdır.

Mezarlık

★ Politika yapmadan önce ağzınızı çalkalayınız.

Gargara

★ Neler yapmadık bu vatan için.

Ahmet Emin Yalman

★ Unutmayalım ki sadece bir tek oyumuz var.

Seçmen

KALACAK MI Kİ?

Belediye yazın ağaç gölgesinde oturanlardan «Gölgelenme parası» alacakmış...

Ormanlarımızın böylesine insafsız yıkımı, yakımı karşısında gölgelenecek ağaç kaldı mı?

YARIŞMA

Palavracılıklarıyla ün yapmış iki kişi bir meclisde karşılaşmışlardı. Bunlardan biri:

— Kuzey kutbuna tetkike giden bir heyetle beraberdim, diye anlatmağa başladı. Orada öylesine zorlu günler geçirdik ki, hiç unutamam. Hava o kadar soğuk, ısı o kadar düşüktü ki, kandil donuyor ve bu yüzden alevi söndüremiyorduk.

Öteki palavracı omuzlarını silkti, gülümsedi:

— Hıhh, dedi. Bu bir şey mi? Ben, Güney Kutbuna giden bir heyete katılmıştım. Isının düşüklüğü o dereceye varmıştı ki, ağzımızdan çıkan kelimeler havada donuyor ve birbirimize söylediğimizi anlıyamıyorduk.

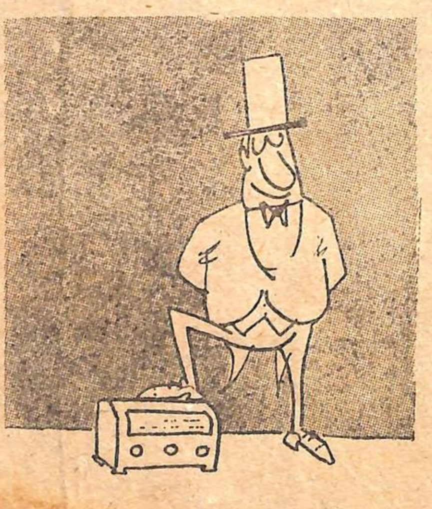

DÜN

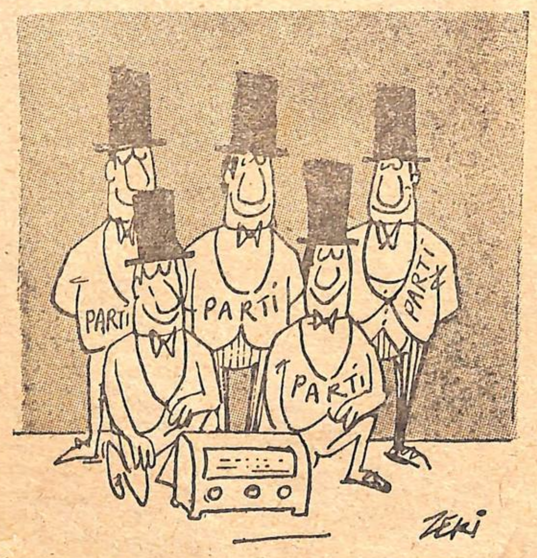

Partilere radyoda konuşma hakkı tanındı. (Gazeteler)

BUGÜN

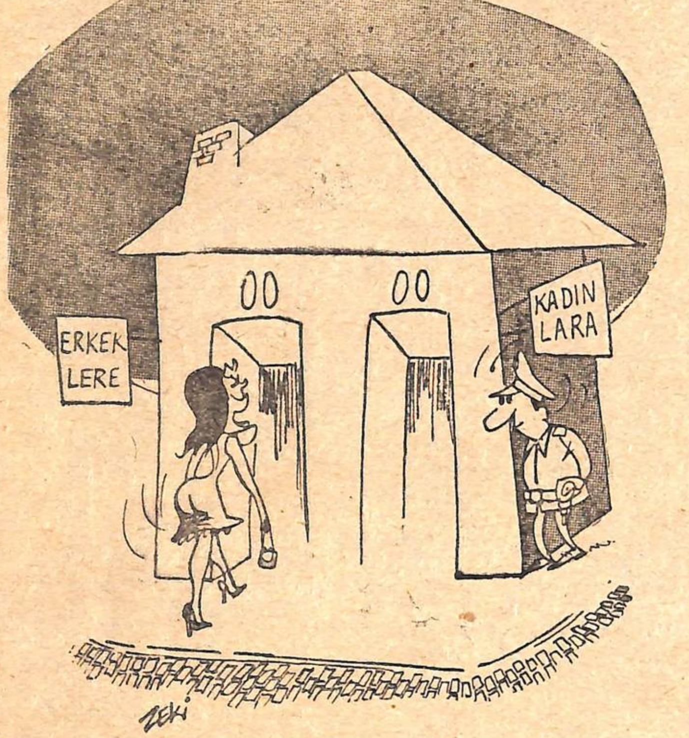

HELADA FUHUŞ YAPANLAR YAKALANDI

(Gazeteler)

İÇİMİZDEN BİR KAÇI :

LEŞ KARGASI : 1

Partiler çoğalınca başladı post kavgası
Döküldüler ortaya acemisi, ustası
Demirkırat dikince nallarını havaya
Üşüştüler leşine bir yığın leş kargası.

LEŞ KARGASI : 2

Sana bir hiciv yazmak şire ihanet olur
Hattâ küfretmek bile büyük maharet olur
Leş kargaları derken ben seni kastedmedim
Çünkü bu kargalara ağır hakaret olur.

★

NOKTALI VİRGÜL

Kargaydı bülbül oldu dikendi bir gül oldu
Cim karnında noktaydı noktalı virgül oldu.

OĞUZ CAN

BAZI KELİMELERİN GERÇEK MANALARI

MUHAFAZAKÂR — Döğüşemiyecek kadar korkak ve koşup kaçamıyacak kadar şişman olan kimse.

BANKA — Paraya ihtiyacınız olmadığını ispatlıyabilecek durumda bulunuyorsanız, borç para alabileceğiniz bir kurumdur.

ALACAKLI — Hafızası borçlulardan daha kuvvetli olan şahıslara verilen isimdir.

ŞEREF — Satın alınmak korkusudur.

SİNİK — Herşeyin fiatını bilen fakat hiçbir şeyin değerini bilmiyen kimse.

KOMŞU Sizin meselelerinizi sizden daha iyi bilen insana denir.

BARIŞ — İki savaş arasında gevezelikle geçen devredir.

TÜTÜN — Bazı memleketlerde yetişir ve bazı sigaralarda bulunur.

SABIR

Rahip, pazar ayini sonunda, sabrın fayda ve faziletinden bahsediyordu:

— Gerçek bir dindar sabrını hiçbir zaman kaybetmemelidir. Öfkelenmek, küfür etmek, insanın şahsiyetini yıkar. Beni örnek alın. Hiç kızdığımı, sabrımın taştığını gördünüz mü? Hayır, asla bu duruma düşmem. Tanrı da böyle insanları sever. Meselâ, burnumun üstündeki şu kocaman sineği görüyorsunuz ya? Benim yerimde, ruhu lânetlenmiş, kendisini kontrol edemiyen insanlardan birisi olsaydı, zavallı, kendi halindeki sinekciğe öfkelenecek, küfür edecekti. Halbuki ben, sadece «git sinek, kışt» demekle yetinirim. Öfkelenmem, sabırla beklerim.

Rahip, sözünün burasında, elini burnuna götürerek sıçradı ve:

— Hay lânet olası yaratık, meğer sinek değil, arıymış. Hay Allah kahretsin seni

HAKLI DEGIL Mİ?

Rejisör, oyunun sonunda, piyesin baş rolünü oynıyan aktöre fena halde çıkıştı:

— Nedir bu rezalet? Piyesin sonunda, ölüm sahnesinde, yüzünde keyifli, neşeli bir kimseye has ifade vardı. İnsan ölümü böyle mi karşılar?..

Çok az para alan, her zaman için açlıktan anası ağlıyan aktör boynunu büktü.

— Eh, diye karşılık verdi. Benim kadar az para alan, benim durumumda yaşıyan bir insan, ölümü kahkahayla karşılamaz da ne yapar sanıyorsunuz?..

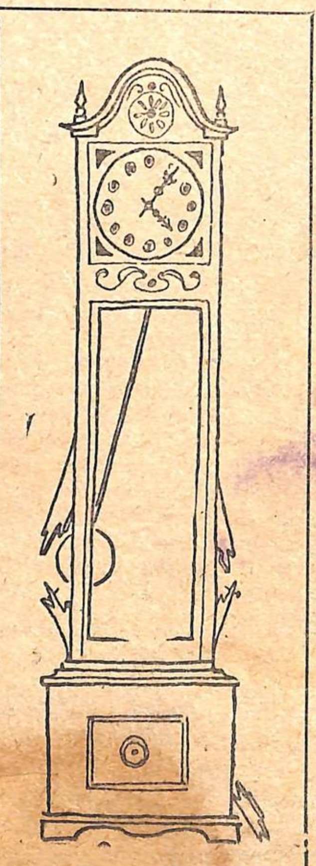

YAZISIZ

— EVET!.. AYAKKABILAR BENİM AMA AYAKLAR ASLA!..

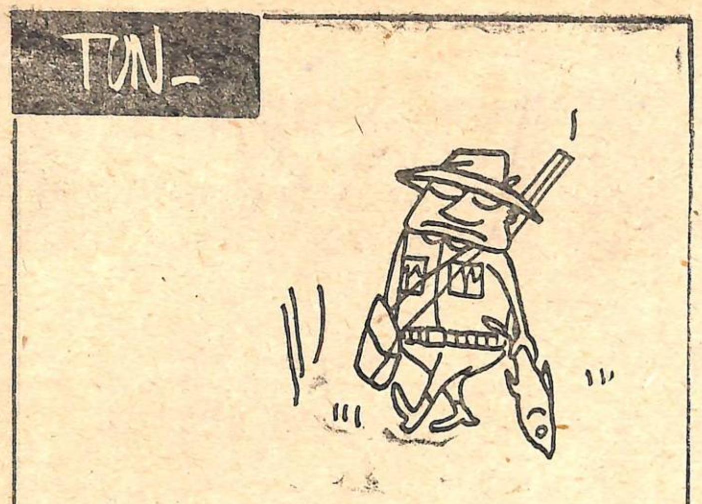

YAZISIZ

YAZISIZ!

DÖKÜLÜYORUZ

Türkiye Orman mühendisleri Odası Başkanı Kemal Ungan yaptığı bir basın toplantısında; «Her yıl 700.000 dekar arazinin ormansızlık yüzünden yok olduğunu, 500.000.000 metreküp eden bu toprakların denize taşındığını söylemiş.»

Bir gazete bu habere şu başlığı koymuş.»

«Denize dökülen vatan toprağı.»

Bu memleketin garip talihi... Kimimiz hastalıktan ilâçsızlıktan dökülürüz... Kimimiz işsizlikten, parasızlıktan dökülürüz... Yâni bu hayat fırtınasında dökülmeyenimiz yok...

N'apsın topraklarımız, onlar da halimizi görerek dökülüyorlar. Malûm a üzüm üzüme baka baka kararır...

GÜLÜNÇLÜĞE PAYDOS

İstanbul Emniyet Müdürlüğü aldığı bir kararla yıllardan beri yüzümüzü kızartan, ilkel ve gülünç bir geleneğe

PÜF NOKTASI

M. Samim Akay

son verdi. Bundan sonra otellere giden çiftlerden ihbar olmadıkça evlenme cüzdanı sorulmayacak!.. Hangimizin bu hususta gülünç anıları yoktur.

15 - 16 yaşlarında Ankaraya, okula giderken trende tanıştığım 70-80 yaşları arasında bir hanıma hizmet olmak üzere otele götürmüştüm. Eşyaları odaya koyduğum sırada otelci karşıma dikilip benden evlenme cüzdanımı sormaz mı? Kadınla aramızda en az elli yaş fark vardı.

Hani mezardan bir kadın iskeleti çıkarıp otele gitseniz, adamdan evlenme cüzdanı sorarlardı... Hey gidi günler hey...

M. SAMİM AKAY

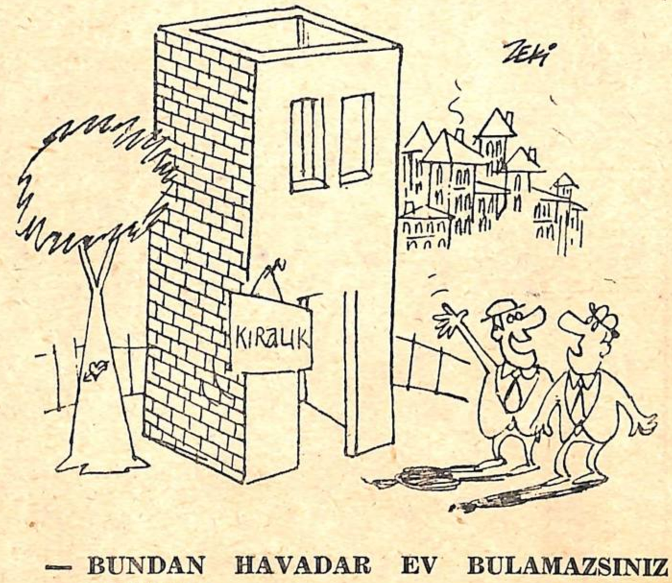

— BUNDAN HAVADAR EV BULAMAZSINIZ BAYIM...

ÖĞRENMEK

Yaptığı cinsî araştırmalarla her zaman öğünen bir âlim, yakın dostlarından biriyle konuşuyordu:

«Eh» dedi. «Bizim oğlanın yaşı on yediye geldi. Artık kendisiyle cinsî meseleleri konuşmıya başladım.»

Arkadaşı atıldı:

«Nasıl, epeyce şey öğrenebildin mi bari?»

ÇİFT GÖRÜYORMUŞ

Doktor, çok içki içen yakın bir arkadaşına:

«İçme birader» dedi. «Biliyorsun işte, bunun bir yığın zararı var. Bilhassa gözlere zâfiyet verir.»

Adam dudak büktü:

«Geç be yahu, geç» dedi. «İçtim miydi, inadına çift görüyorum.»

ANA SÜTÜ

Bir Tıp Fakültesi öğrencisine, imtihanda şu sual çıktı:

«Anne sütünün, inek sütünden daha iyi olmasının beş sebebini yazınız.»

Öğrenci, aşağıdaki cevapları yazmağa başladı:

1 — Daha tazedir,

2 — Daha temizdir,

3 — Kedilerin dilinden uzaktır.

4 — Her yere, sinemaya veya kır gezintilerine taşınması daha kolaydır.

Beşinci cevaba biraz düşündü, sonra şöyle yazdı:

5 — Sütün içildiği küçük kap çok hoştur.

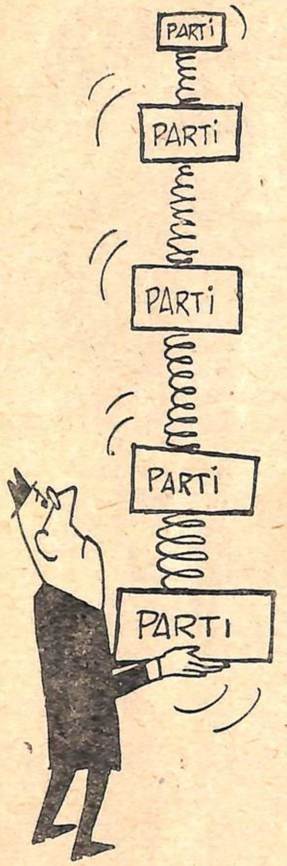

YAZISIZ

TALİHLİ ADAM

Patavatsızın biri, kaza geçiren bir arkadaşının ziyaretine gitmişti. Sordu:

"Otomobil sana nerede çarptı?"

"Tam hastanenin önünde!"

"Her zaman söylerim, kedi gibisin. Hep dört ayak üzerine düşersin vesselâm!.."

ÜÇÜNÜZDE Mİ?

Adamın biri yaşlı bir göz doktoruna gitti.

"Efendim" dedi. "Benim gözlerim çift görmeye başladı. Bunun için geldim."

Doktor, kırpikleri arasından sözün geldiği yeri kestirmeye çalışarak:

"Üçünüzde mi çift görüyorsunuz?" diye sordu.

BİRLEŞMİŞLER

Arkadaşını ziyarete gitmişti. Yatakta görünce şaşırdı:

"Geçmiş olsun yahu, hasta mısın?"

"Sorma kardeşim... Daha dün üç doktor çağırdım, konsültasyon yaptılar. Üçü de başka başka teşhis koydu.."

"Deme Allahını seversen... Hiç bir noktada birleşmediler mi?"

"Birleştiler tabii.. Vizite ücretinde..."

dişbudak

Selâmi İzzet Sedes

Altmış dört yaşındayım. Yirmi yaşında iş hayatına atıldım Kırk dört yıldanberi hayatla mücadele ediyorum. Çok şey gördüm, çok şey öğrendim, ama yine de akıl erdiremediğim bir çok şeyle karşılaşmaktayım. Bunlar zaman zaman değişmektedir. Geçmiştekileri bırakıp, şimdi akıl erdiremediklerimi sayayım: Bir - Bizim, sözün tam mânasıyle aydın bir Vali ve Belediye Başkanımız var. Birkaç Üniversite bitirmiş. İngilizceyi ana dili gibi konuşuyor. Gurur duyarız. Ama ve lâkin, buraya misafir gelen yabancı misafirlere verilen ziyafette, şehrimiz Valisi ve Belediye Başkanı neden İngilizce demeç verir? Misafirlerle İngilizce konuşur, bu tamam, ama demeç resmidir, resmi dilimiz de elbette ki, türkçedir. Bize misafir gelen bir Vali, bizi türkçe olarak: Merhaba, diye selâmlar, ama biz ona misafir gidersek, bize resmen, türkçe olarak: Hoş geldiniz der, ama türkçe bilse de, resmi ziyafette türkçe nutuk verir mi? Resmi ziyafette İngilizce nutka aklım ermedi gitti.

***

İstanbul Valiliği ve Belediye Başkanlığı «Helvacı Dede» türbesini yıktırdı. İyi etti.

Ama ve lâkin, Beyazıt Camii avlusuna bitişik, Sahaflar Çarşısının bir köşesinde, gözlere batan, camiin ilâhiliğini örseleyen, koca İstanbul şehrini gezenlere bir leke gibi görünen, pis, sefil, çirkin bekçi kulübesini bir türlü yıkamadı.

***

Şişli, Nişantaşı, Teşvikiyeden dolmuşa binersiniz. İki kişi şoförün yanına, üç kişi, hattâ bazan dört kişi arkaya oturur. Bu halde ancak Taksime kadar gidebilirsiniz. Taksimde, suların köşesinde duran işaret memuru önünden, şoförün yanında iki yolcu ile dönerek geçemez. Şoför yolculardan birini ya indirir veya sağa sapıp arkadan gider. Sebep: Beyoğlu caddesinden şoför yanında iki yolcuyla geçmek yasaktır... mı dersiniz?..

Hayır, şoför köşeyi dönüp işaret memurunun önünden geçer geçmez, yanına hemen ikinci yolcuyu alır ve Beyoğlu caddesinde yoluna devam eder.

Beş kişiyle yalnız işaret memurunun önünden geçmek mi yasaktır? Neden? Haydi buna benim aklım ermiyor, acaba aklı eren var mı? Pek merak ediyorum.

***

Tramvay durak, yerindeyiz. Bir taksi duruyor, dolmuş yapmak istiyor. Hemen bir belediye memuru çıkageliyor. Şoföre ceza yazıyor. Tramvay duraklarında dolmuş yapmak yasak...

Doğru, çok doğru...

Ertesi gün yine tramvay durak yerindesiniz. Ardı ardına taksiler geliyor, dolmuş yapıyor, ne memur var ne yasak...

***

Acale işiniz var. Dolmuşa biniyorsunuz. Şoför bir yanlış hareket yapmış. Trafik polisi taksiyi durduruyor. Şoförün ehliyetini istiyor. Şoför yalvarmaya başlıyor, memur direniyor, öğüt veriyor, konuşma en az yedi, sekiz dakika sürüyor... Taksideki beş kişi bekliyor. Acele işi olan sabırsızlanıyor.

Memur sabırsızlanan yolcuya da çıkışıyor:

— Vazifemi yapıyorum ben... Haddin varsa bir şey söyle. Vazife hâlinde polise hakaret - ten en az bir ay yatarsın... Susuyorsun...

On dakika sonra trafik memuru, şoförden zorla aldığı ehliyeti geri veriyor: Bir daha yapma, canını yakarım... diyor. Ve taksi, on dakika rötarla, yâni trafik memuru beş yolcunun hürriyetini, boş yere, tehdit ettikten sonra, yoluna devam ediyor.

***

Sol tarafta en az on sekiz otomobil, üç kamyon, beş kamyonet, iki jip sıralanmış, sağda on iki otomobil, yedi kamyonet, iki kamyon, dört jip bekliyor: İşaret memuru «Dur» işareti vermiştir. Neden biliyor musunuz? Yirmi beş yaşında, maskara gibi boyalı bir yosma, tek başına karşı kaldırıma geçsin diye...

***

Bunlardan sonra aklım nihayet bir mısrağın hikmetine akıl erdirir: «Çelebi böyle olur bizde de gonser dedüğün...»

Selâmi İzzet SEDES

FEZAYA KÖPEK ATILDI. *(Gazeteler)*

ÖĞÜNME

Bir doktor öğünüyordu:

«Hastalarım beni çok severler.»

Arkadaşı tasdik etti:

«Sevmek de söz mü?.. Senin için hayatlarını bile feda edenler olmuştur.»

ÖĞÜT

Yeni doktor olan bir genç, işe başlamadan evvel hocalarından birine mektup yazarak meslekinde başarılı olmak için neler tavsiye edeceğini sordu.

Bir müddet sonra aldığı cevap şu oldu:

"Reçeteleri okunmıyan bir yazı ile, faturaları da gayet okunaklı olarak yazmanızı tavsiye edeceğim."

ÇIKIDIK

YALÇIN KAYA

Elinde İngilizce bir kitap vardı. Spor giyinmişti. Madeni çerçeveli gözlüğü «V» harfi şeklindeydi. Çok güzel, çok tatlı bir kızdı. Saçlarını ikide bir, gerekli gereksiz, geriye savurması, bu hareketini bir tik hâline getirmiş olduğunu gösteriyordu.

Delikanlı, kızın, kitaptan çok kendisine baktığını görünce bir hoş oldu. Yakışıklı olmadığını bilip duruyordu. Kızın ilgisine bir süre mâna veremedi. Şaşkınlığın kızarma bozarma faslı içinde, yaptığının farkında olmaksızın, cep takvimini çıkardı. Rastgele bir çarşamba gününe gayet ciddî bir tavırla «Anam olasın, Ömer» yazdı.

Kızın, alniyle saçının birleştiği yerde iki küçük sivilce göze çarpıyordu. Delikanlı:

— Bu, benim neyime bakar, anlamam! diye düşündü.

Kızın gözleri en çok dudaklarında park ediyordu. Delikanlı, kendisinin tek hoş tarafının, dudakları olduğunu biliyor, daha doğrusu öyle sanıyordu.

O gün, onun için hayli karışık bir gündü. Sabahtanberi değişik hisler arasında bocalayıp durmaktaydı. Gülmüştü, üzülmüştü, kıvanmıştı, kıvranmıştı. Uzun sözün kısası, his küpünün her boyasından boyanmış, bir insan alacası olmuş çıkmıştı.

Ablasından dönüyordu. Bir ay onda kalmıştı. İki gün kalmak üzere gitmiş idiyse de, gerek eniştesinin ısrarlariyle iki günü sakız gibi uzatmış, otuz gün etmişti. Bunu yaparken onları memnun ettiğine samimi olarak inanmıştı. İnanmış olmasaydı, kendisini bir ay değil, bir «vay!» süresince bile tutamazlardı.

İstanbulu pek beğenmişti. Bu şehre ilk geliyordu. Dönüşte İstanbulu görmemiş arkadaşlarına neler neler anlatacaktı. Anlatacakları arasında kendisinin, hattâ hiçbir kimsenin görmediği, göremiyeceği şeyler de buluyordu. Bir kere, muhakkak olan bir şey varsa, ablasiyle eniştesinin bir göz odada barındığını katiyen söylemiyecekti. Onları altı katlı bir apartmanda oturtmak niyetindeydi. Doğrusu, lâyık olanı da buydu. Arkadaşları son derece alaycı olduğundan, eniştesini apartımanın altı katında birden oturtmalıydı.

Üçü aynı odada yatmışlardı. Bu da söylenmiyecek şeyler arasındaydı. Kendisine öyle bir misafir odası döşettirecekti ki, yirmi ikinci asrın mobilyacıları bile parmaklarını ısıracaklardı.

Karı kocanın yattığı odada bir üçüncü insanın yatmasını sadece arkadaşlarına nakletme bakımından mahzurlu bulmuştu. Eniştesinin fakir olduğunu öğrenmemeliydiler. Tek mahzur buydu.

Ama sonradan...

Sabah erkenden uyanmış, fakat gözlerini kapamakta devam ederek uyuyor görünmüştü. Ablası odada yalnızdı. Eniştesi erkenden işe gidiyordu.

Derken oda kapısı vuruldu:

— Melâhat, kalktın mı, kız? Kalk artık, kalk! Bu gece düğün var.

Ablası, onu uyandırmamak için usul sesle:

— Kalktım, gel, kız!

Kirpiklerinin eleğinden, yukarıki katın yanık yüzlü kiracısını geçirmiye muvaffak oldu. Yanık yüzlü kadın, delikanlıyı yatar görünce, bozularak:

— Kız, ben bunu gitti sanıyordum! diye fısıldadı.

— Öğlen üzeri gidecek, dedi ablası.

— Uyuyor mu, uyuyor mu? Dediklerimi duymasaydı bari.

— Yok, uyuyor!

Yanık yüzlü kadın fıkırdadı:

— Kız, bu akşam...

Abla da fıkırdadı:

— Bu akşam serbest! Herif, tenimde tütüyordu. Yatakları da ayırmıştık. Yoksam yine de...

— Aaa, bir de yatakları ayırmışlar!

— Napçen, oğlan koca adam oldu. Onun yanında çift yatmak tuhaf.

Erol kalkasıya kadar kapı işledi durdu.

— Melâhat, yarın paça ha?

— Kız yavaş söyle, uyanacak!

— Uyansıın! Ondan mı utanacağım? O, benim kardeşim yerinde.

Gelin teli getirenler, şunu bunu hediye edenler, edepsizlik yarışına çıkanlar, dil şakasına göz şakası katanlar...

— Kız, çocuğu birkaç gece daha misafir etsene!

— Edeyim diyeceğim ama, artık olmıyacak. İnsaf yâni! Burama geldi.

— Bir de Hamdi Efendiye sormalı, neresine geldi kimbilir?

Üzgün görünen bir kadına:

— Hadi bakalım, darısı senin koynuna!.. dediler.

Öteki:

— Yaaa, dedi, gidemedi bir türlü!

— Seninki de yakındır, merak etme! Ben onun aklını çelerim. Kandırıp yollarım, bana ne yaparsın?

— İstediğini...

— Hamdi Efendi artık sakallı

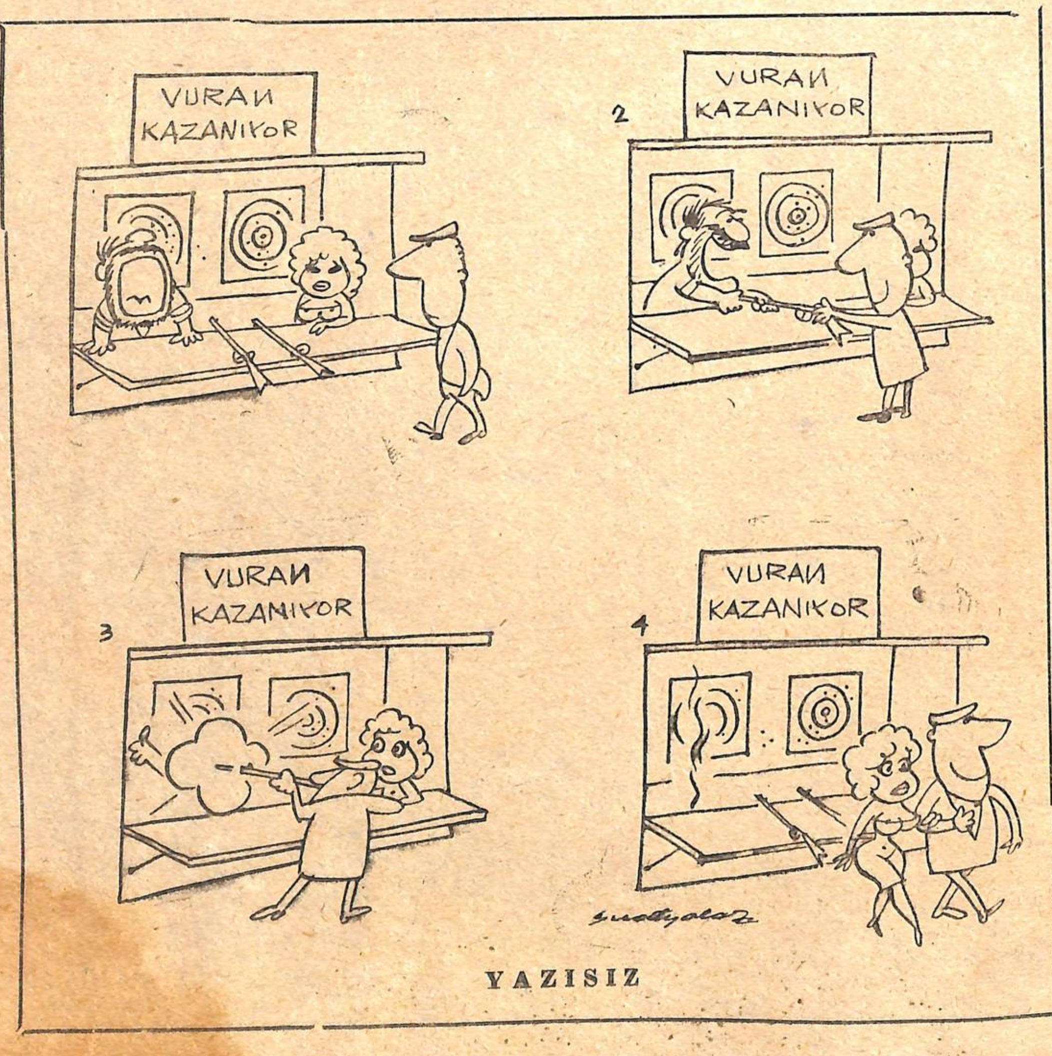

YAZISIZ

gezmez. Neydi şu son günlerdeki hâli! Ver eline beş kuruş, git - sin!.. Bu akşam parlar artık!.. Eline para vereceğine, saçlarını verirsin! Dizgin gibi...

Erol, ablasıgile yük olduğunu o âna kadar hiç düşünmemişti.

Kızın bakışlarından yüzünün buruşmuş olduğunu anladı. Çizgilerini düzeltip trenin penceresinden dışarıya bir göz attı. Tabiatı daima romantik ve kızı tesir altına alacak bir pozda seyrediyordu.

Lokomotif, ukalâ ukalâ öttü.

Kompartımanda dört kişiydiler. Bir ihtiyar karı koca, bir de onlar... İhtiyar çift, başları birbirine dayalı, uyuyor.

Birden genç kızın yerinden kalktığı görüldü. Kitabı fileye attı. Yüzü, doğan gün gibi kıpkırmızıydı. Sıkılmış yumruklarını gözlerinin yanlarına bastırdı. Bir an öyle durdu. Sonra:

— Yapamıyacağım!.. diye bağırarak kompartımandan çıktı.

Delikanlı:

— Fena tutuldu kızcağız! diye mırıldandı. Pek ümit de vermedim ama... Kiiim, nasıl vermedin? Yolculuğun başından beri bakan, dedem miydi?!.. Tutulmak ki, ne tutulmak!.. Ekspres aşk! Güneş çarpması gibi.

Kızın arkasından çıkmayı düşündü. Fakat Esat Mahmudun erkek kahramanlarının böyle bir şeye katiyen tenezzül etmiyeceklerini hatırlıyarak dağla - rın ayıp yerlerini gözetlemiye koyuldu.

O sırada yanaklarında ince, soğuk parmaklar dolaştı. Genç kız, delikanlının yüzünü kendi yüzüne yaklaştırarak:

— Dayanamadım, dayanamadım işte! diye inledi.

Delikanlı, tekerlek gürültü - sünden onun geldiğini duymamıştı. Toy bulunmaktan korka - rak bir şeyler söylemek ihtiyacını hissetti:

— Ben de sizi... Hattâ ben daha önce... Yâni sizden önce ben sizi...

Genç kız, delikanlının dudağının altını ince parmaklariyle sıktı ve:

— Şuna bakın, sapsarı!.. dedi

Canının yanmasına rağmen delikanlı sesini çıkarmadı.

— Ben bu kadar güzel bir sivilce görmedim! dedi genç kız, Şunun özüne bakın, azizim!

Ojeli tırnakta susam tanesini andıran bir öz...

Biraz sonra genç kız rahatlamış olarak kitabına daldı. Bir daha da başını kaldırmadı.

Delikanlı, mendilini çenesine bastırıp durarak sivilcenin suyunu kesmiye çalışıyordu.

Yalçın KAYA

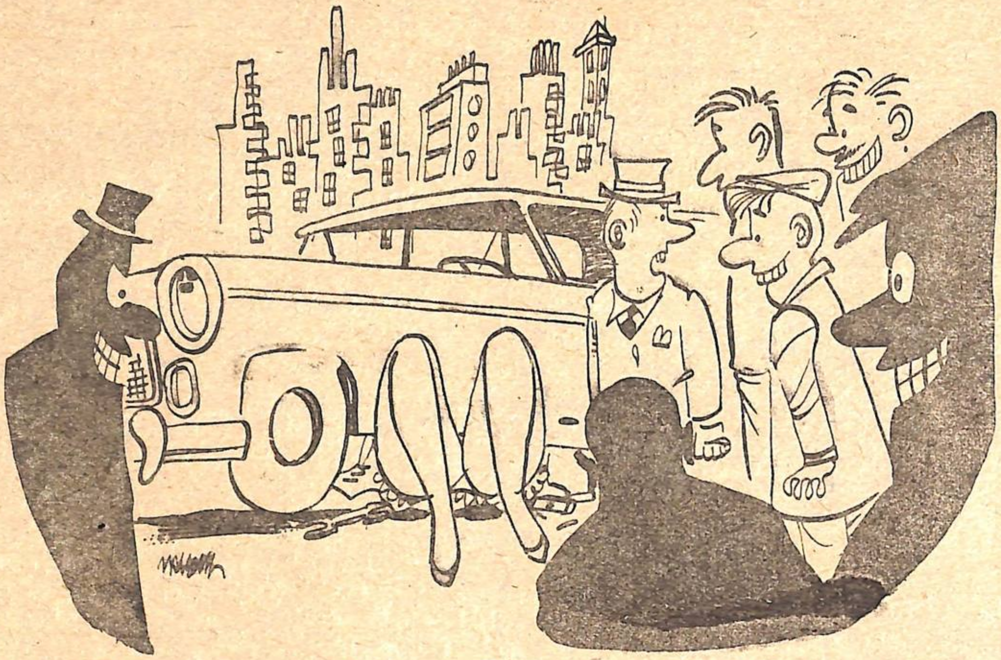

— HİÇ OTOMOBİL TAMİRİ GÖRMEDİNİZ Mİ BE?..

İNSANLIĞIN YÜZ KARASI

Kongo'dan gelen haberler yürekler parçalayıcı... Zavallı Zenci yavrularının açlıktan iskeletleri çıkmış fotoğrafları, insanı dehşet içinde bırakıyor, kalbine bıçak saplıyor, gözlerinden oluk oluk yaşlar döktürüyor... Nedir bu Kongoluların başına gelenler?.. Açlıktan inim inim inliyen o simsiyah zenci yavruları... O simsiyah...

Onlardaki siyahlık onların değil, onları bu hale sokanların yüzlerinin karasıdır.

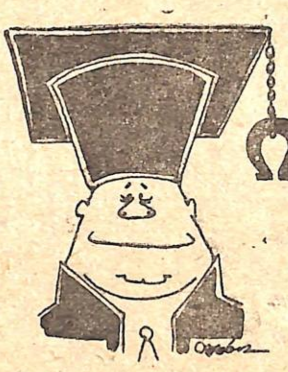

YAZISIZ

— BU TARAFA GELSENE SEVGİLİM, BURADA HAVA KURU...

ŞİKAYET

Demiryolları idaresi hukuk kısmına bir çiftçi müracaat etmişti. İlgili memur:

— Şikâyetiniz nedir, Bayım? diye sordu. Trenlerimizden biri ineklerinizi mi çiğnedi yoksa?

Çiftçi başını salladı:

— Hayır. Trenleriniz o kadar yavaş gidiyorlar ki, yolcularınız pencerelerden sarkıyor ve yol boyunca ineklerimi sağıyorlar?..

O DA HAKLI

Müşteri:

Buraya baksanıza, ısmarla - mış olduğum yarım ördek kızartması için daha ne kadar beklemem gerekiyor?

Garson :

— Ördeğin öteki yarısını isteyecek bir başka müşteri çıkıncaya kadar bekliyeceksiniz, bayım. Lokantanın bahçesindeki ördeklerden birisinin yarısını öldüremeyiz ya?..

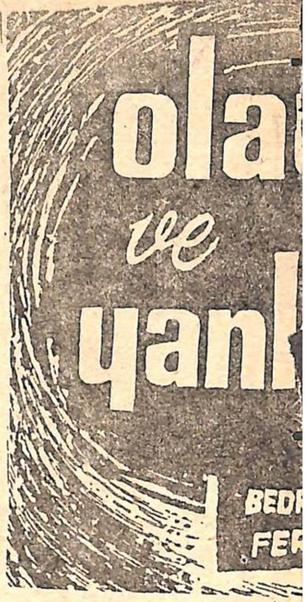

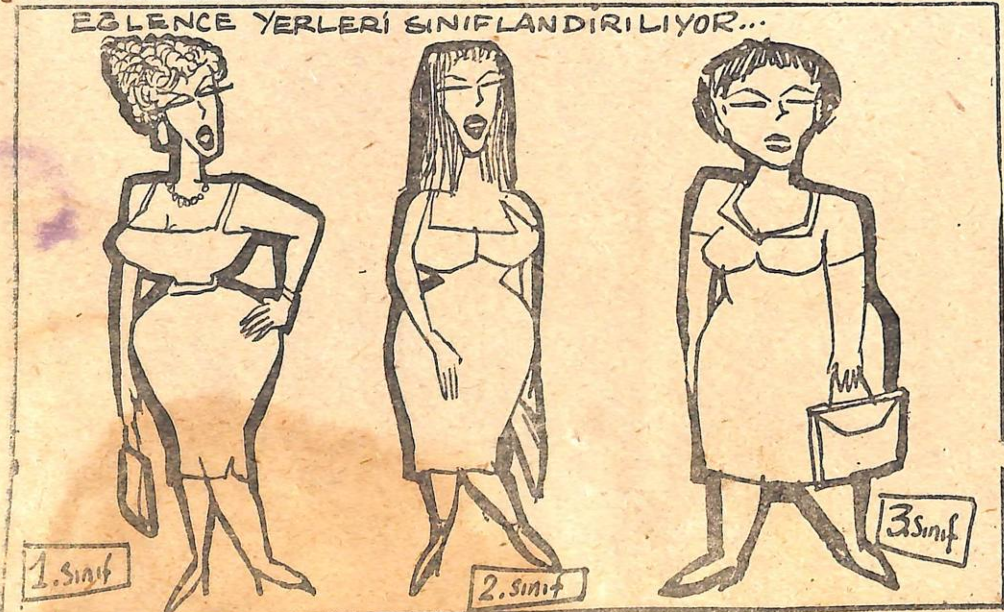

KONYA'nın Bi
KAÇIRANLA
AT

…ılar
…kları

…Ü KORAMAN
…RUH DOĞAN

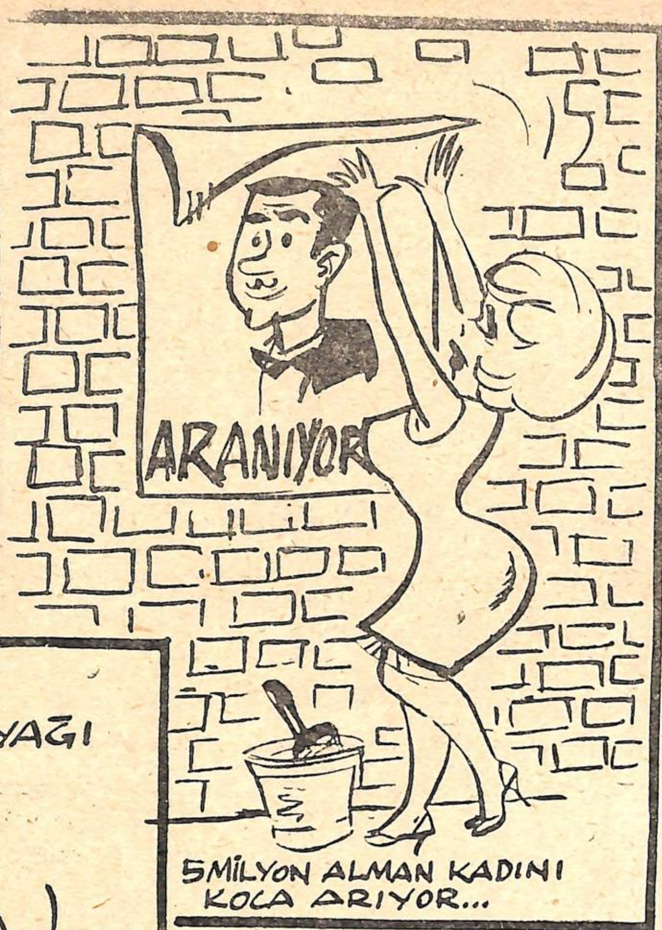

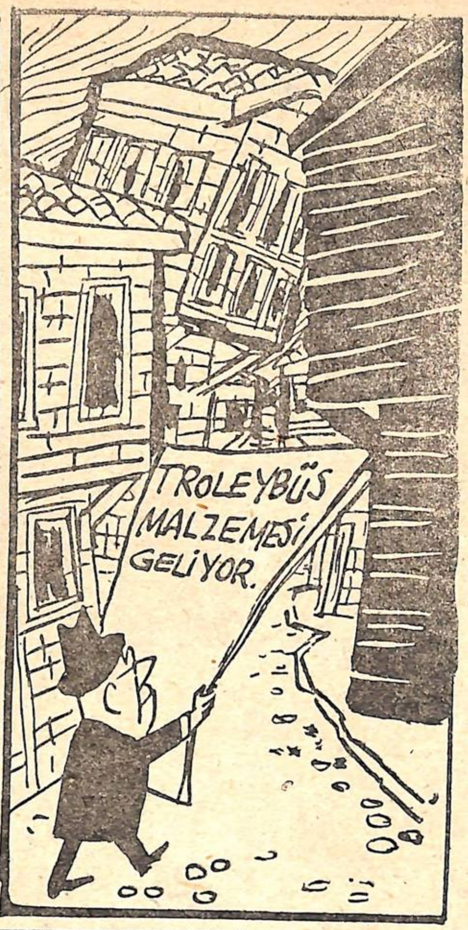

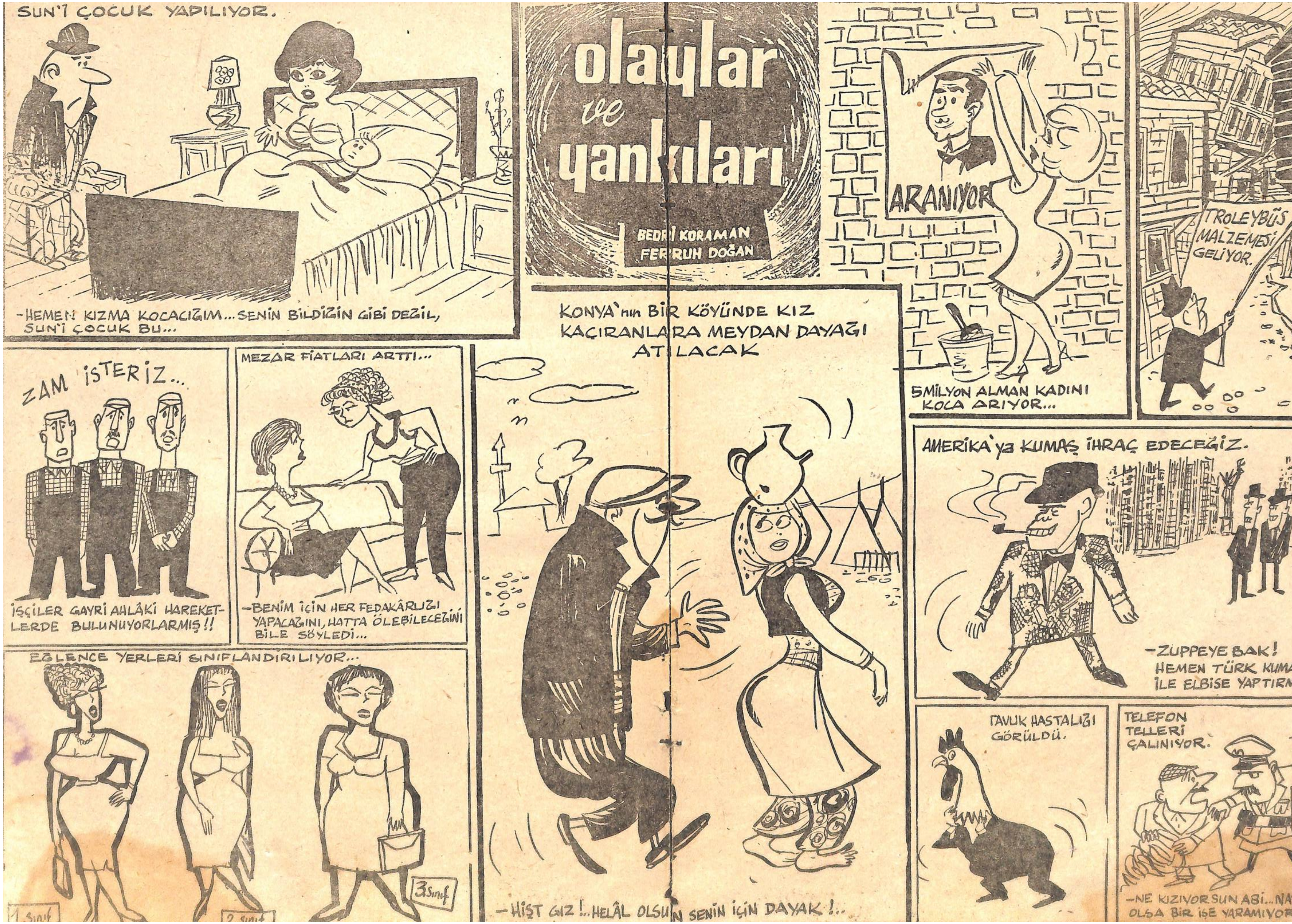
SUN'İ ÇOCUK YAPILIYOR.
-HEMEN KIZMA KOCACIĞIM... SENİN BİLDİĞİN GİBİ DEĞİL, SUN'İ ÇOCUK BU...
olaylar ve yankıları
BEDRİ KORAMAN
FERRUH DOĞAN
ARANIYOR
5 MİLYON ALMAN KADINI KOCA ARIYOR...
TROLEYBÜS MALZEMESİ GELİYOR.
ZAM İSTERİZ...
İŞÇİLER GAYRİ AHLÂKİ HAREKETLERDE BULUNUYORLARMIŞ!!
MEZAR FİATLARI ARTTI...
-BENİM İÇİN HER FEDAKÂRLIĞI YAPACAĞINI, HATTA ÖLEBİLECEĞİNİ BİLE SÖYLEDİ...
KONYA'nın BİR KÖYÜNDE KIZ KAÇIRANLARA MEYDAN DAYAĞI ATILACAK
-HİŞT GIZ!.. HELÂL OLSUN SENİN İÇİN DAYAK!..
AMERİKA'ya KUMAŞ İHRAÇ EDECEĞİZ.
-ZUPPEYE BAK! HEMEN TÜRK KUMA
İLE ELBİSE YAPTIRM
EĞLENCE YERLERİ SINIFLANDIRILIYOR...
1. Sınıf
2. Sınıf
3. Sınıf
TAVUK HASTALIĞI GÖRÜLDÜ.
TELEFON TELLERİ ÇALINIYOR.
-NE KIZIYORSUN ABİ... NA
OLSA BİR İŞE YARAMIYOR

Bir adam kaç defa ölür?

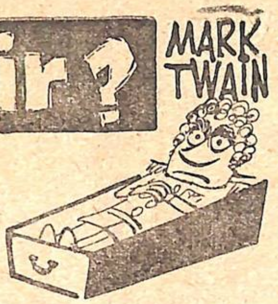

Burada söz konusu olan ünlü kişinin hayatında en ilgi çekici kısım öldüğü gün başlar. Ölüm tarihine kadar, ondan söz açıldığını işiten kimse çok azdır. Fa kat ölüm tarihinden sonra? Aman Tanrım, aradaki farkı belirtmeğe insanın gücü yetmiyor.

Evet, ölüm tarihinden sonra bu şahsın düzenli aralarla adını işittik. Gerçi hayatı çok ilgi çekiciydi. Gelgelelim, ölümün - den sonra büsbütün ün saldı. Ondan bahsetmek, tercümei hâl ebediyatımıza esaslı bir yardım olacaktır. Bunu düşünerek, en güvenilir kaynaklardan bilgi topladım. Şimdi de, bunları düzenli bir şekilde halk oyuna sunuyorum. Şüpheli, belirsiz gelen tarafları bir bir ayıkladım. Emelim, memleket gençliğinin bilgi edinmesi için okullarca yararlı sayılabilecek bir eser vermektir.

General Washington'un ünlü hizmetkârının adı Georges'du. Efendisine yarım yüzyıl kadar eşi görülmemiş bir bağlılıkla hizmet etti. Onun güvenini, takdirini kazandı. Sonunda, o acı görevini de yerine getirdi, efendisinin gözlerini kendi eliyle kapattı. (Potomac) nehri kıyılarına kadar ardından gitti.

Aradan on yıl geçtikten sonra, - 1809 da - yaşlanmış ve halkın saygısını kazanmış olduğu halde, kendisini tanıyanların gözyaşları arasında o da ölmüştü.

Bir (Boston) gazetesi, bu acı olayı şu şekilde anlatıyor: (...Washington'un sadık uşağı Georges, geçen salı günü Rich - mond'da hayata gözlerini yum - muştur. Kendisi 95 yaşındaydı. Yaşının bu derece ilerlemiş ol - masına rağmen, son dakikalara kadar zekâsının parlaklığı, belleğinin gücü solmamış, eksilmemiştir. Washington'un ikinci defa Cumhurbaşkanı seçilmesine tanık olduğu gibi, cenaze töreninde de bulunmuştu. Bu iki olayı tüm teferrüatı ile hatırlamaktaydı...)

O tarihten sonra, 1822 yılı Mayıs ayına kadar, Georges'dan söz açıldığını bir daha işitmiyoruz. Gazetelerde onun adını okumuyoruz. Fakat 1822 Mayısında bir kez daha ölüyor. Filadelfiya'da yayınlanan bir başka gazete, bu dokunaklı olay dolayısıyla şöyle yazmaktadır: (... «Macon» da geçen hafta, Georges adını taşıyan 95 yaşında bir zenci hayata gözlerini yumdu. Bu adam, Washington'un en gözde hizmetkârıydı. Kendisi, son nefesine kadar herşeyi hatırlıyor, herbiri tarihî bir değere sahip olayları eksiksizce sayabiliyordu. Washington'un ikinci defa Cumhurbaşkanı seçilmesini, ölümünü, cenaze törenini, katıldığı savaşları, kazandığı zaferleri bir bir hatırlıyordu. Cenazesinde, tüm «Macon» halkı hazır bulunmuştur.)

Bu ölüm haberine rağmen, Ge orges ismindeki bu zat, 1830 yılı 4 Temmuz bayramında, 1834 ve 1836 yıllarında da aynı günlerde bir yığın övgülerle, şakşaklarla ortaya çıkarıldı.

Sonra, 1840 Kasım ayında bir daha öldü.

(Saint Loius) de çıkan (Cumhuriyetçi) gazetesi, o ayın 25 inci günü yayınlanan sayısında şunları yazmaktaydı: (İHTİLÂLİN bir YADİGARI DAHA ARAMIZDAN AYRILDI - vaktiyle General Washington'un en gözde hizmetkârlarından biri, daha doğrusu birincisi olan Georges, 95 yaşında, dün şehrimizde hayata gözlerini kapamıştır. Aklî melekâtı son anlara kadar solmamıştı. Cumhurbaşkanının ilk ve ikinci defa seçimini, ölümünü, cenaze töreninin tüm safahatını, katıldığı savaşları, kazandığı zaferleri eksiksiz bir düzenle hatırlıyordu. Bu zencinin ölümüne dökülen gözyaşı, pek az beyazın ölümünde harcanmıştır. Cenazesine büyük bir kalabalık...)

Bunun ardından tam on yıl boyunca, Georges, Birleşik Amerika'nın çeşitli şehirlerinde, kurtuluş ve bağımsızlık bayramlarında dipdiri olarak aynı başarıyla ortaya çıkarıldı. 1855 yılı sonunda, kendisini bir kere daha öldürdüler. Bu münasebetle, Kaliforniya gazeteleri şöyle yazdılar: (BİR KAHRAMAN EBEDİYETE GÖÇTÜ - Washington'un yaşlı hiz.metkârı Georges, 3 Mart'da, Dutch Flat'de fâni dünyaya gözlerini yummuş - tur. Kendisi 95 yaşındaydı. Belleği, son dakikalara kadar gücünü muhafaza ediyordu. Meraklı ve değerli olaylar kaynağı olan bu bellek, Cumhurbaşkanı'nın birinci ve ikinci defa seçilmesini, ölümünü, cenaze törenini, yaptığı savaşları, kazandığı zaferleri, Bağımsızlık beyannamesinin ilânının açık, seçik ve şaşmıyan bir düzenle...)

Sadık hizmetkâr son defa olarak 1864 de bir kez daha öldü. Aksi ortaya konuncaya kadar, bu ölümün doğruluğuna inanmak zorundayız. Sonuncu ölü - mü dolayısıyla, «Michigan» gazeteleri şu haberi yayınladılar: (İHTİLÂLİN ÜNLÜ SİMALARIN DAN BİRİ, ARAMIZDAN AYRILDI - Bir zamanlar Washington'un en sadık hizmetkârı olan Georges, geçen hafta içinde, «Detroit» de hayata gözlerini kapatmıştır. Zekâsı ve belleği pı rıl pırıldı. 95 yaşına rağmen, Washington'un birinci ve ikinci defa Cumhurbaşkanı seçilmesi - ni, ölümünü, cenaze töreninin her safhasını, yaptığı savaşları...)

Bana kalırsa, bu defa sadık hizmetkâr kesin bir surette öl - müş bulunuyor. Gazetelerimiz, onu iyice, esaslı bir şekilde öldürdüler galiba?.. Tekrar hayata çevirmezlerse, kendisinden bahsedildiğini artık duymıyacağız. Şimdilik, uzun ve anlı şanlı ölü, mesleğini sona erdirmiş, gerçekten hak kazandığı din -

— GALİBA SİNEK KAYDI TRAŞ OLACAK...

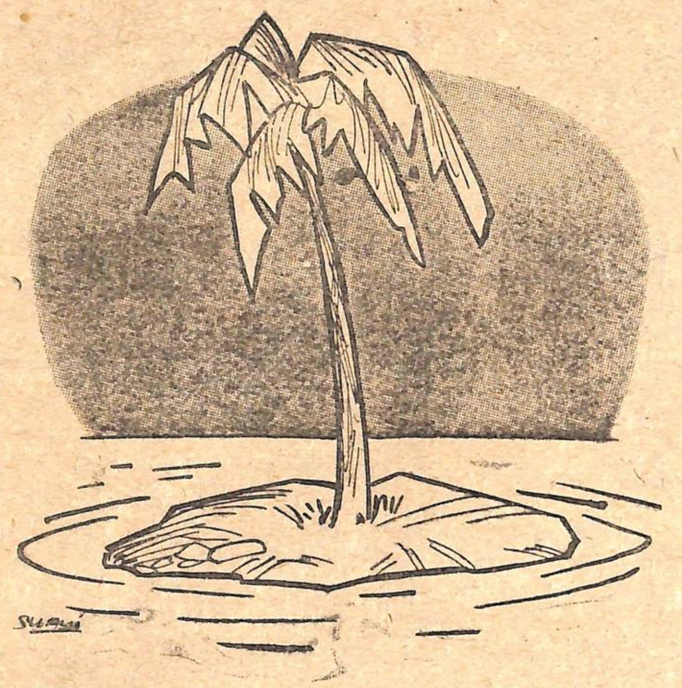

ISSIZ ADA

Je:.neğe kavuşmuş görünüyor. Doğrusu, her bakımdan ilgi çekici bir kişiydi. Bir kez daha hayata dönerse, belleğinin gücünden söz açanlar, belki de Amerika'nın keşfine dair çok renkli ve dikkate değer anılara sahip olduğunu ileriye sürecektir.

Onun hayat hikâyesine dair verdiğim bilginin, özetin sıhhatinden şüphem yok. Ancak, bir kaç defa da gözden uzak yerlerde ölmüş olabilir. Küçük taşra gazetelerinde bu münasebetle yayınlanan haberleri kaçırmışızdır belki. Ölümüne ait haberlerde düzeltilmesi gereken bir nokta var. Bunu belirtmeği kutsal bir ödev sayıyorum. Haberlerin hepsinde, tam 95 yaşında öldüğü yazılmaktadır. Buna imkân yok. Olacak şey değil bu. Bu yaşda belki iki, ya da üç defa ölmüştür ama, daima 95 yaşında ölmesini insanın aklı almıyor doğrusu. İlk ölümünde 95 yaşında olduğunu esas tutarsak, son ölümünde yani 1874 yılı ölümünde, tam 151 yaşında olması gerekirdi.

Bence, Washington'un gözde hizmetkârı, aramızdan kesin bir şekilde ayrıldığı tarihde, tahminen 260 ile 270 yaşları arasındaydı.

Hikâyemizin kahramanı olan kimse kesin bir şekilde, bir daha dönmemek üzere tarihe göçtüğüne göre, emin olmak için yeteri kadar beklediğim kanısındayim. Dolayısıyla, yazımı yürek rahatlığı ve güvenle yayınlıyorum...

EK — Yanılmışım. Gazetelerde okudum. Bu sinsi, inatçı ihtiyar, «Arkansas» da bir kez daha ölmüş. Bununla, altıncı defadır ki başka başka yerlerde ölüyor. Ölümü bir yenilik olmaktan çıktı artık. Bayat bir haber kadar tatsız. Bıktık yahu. Yeter. Onun iyi niyet sahibi olduğu muhakkak, ne yazık ki yanlış yola itilmiş. Şimdiye kadar, altı belediyeyi cenaze töreni masrafına sokmuş bulunuyor. Onbinlerce insan aldatıldı, litrelerle gözyaşı döküldü. Bu sonuncu olmalıdır. Bundan böyle Washington'un gözde hizmetkârının ölüm haberine bir kere daha sütunlarında yer veren gazetelere karşı sert davranmalı. Hattâ, onun tekrar öldürülmesini yasaklıyan bir kanun çıkarmak yerinde olur herhalde?..

Mark TWIN'den

haftanın fıkrası

HERŞEY YERİNDE...

Gece mahalle arasında devriye gezen polis, bir evin önünde, elindeki bir deste anahtarı evire çevire kapıyı açmağa çalışan körkütük sarhoş bir adam gördü. Adam güçlükle ayakta durabiliyor, anahtarları birer birer, kapının kilit deliğinde deniyordu.

Polis memuru onun yanına yaklaştı. Bu durumdan şüphelenmişti.

— Ne o? diye sordu. Kapıyı açamadınız mı hâlâ? Bu evin, kendi eviniz olduğundan emin misiniz?

Sarhoş, omuzunun üzerinden şöyle bir baktı:

— Tabiî... hık... diye cevap verdi. Kaç yıldır oturduğum evimi tanımaz mıyım?.. Bir saniye... hık... bekleyin. Bunu size ispat ederim...

Sonunda, kimbilir hangi cebinin bir köşesinden çıkardığı anahtarı, bin güçlükle deliğe uydurdu ve kapıyı açabildi.

— İşte, dedi. Gördünüz mü? Buranın benim evim olduğunu söylemiştim size.

Polis hâlâ şüphedeydi. Bunu farkeden sarhoş, onun kolundan tuttu ve içeri çekti.

— Madem ki inanmıyorsunuz, size herşeyi yerinde göstereyim.

Birer birer odaları dolaşıyorlarken, sarhoş bir yandan da izahat veriyor, polisi inandırmak için dil döküyordu:

— Bakın işte... hık... Burası çalışma odamdır. Kitaplarım, duvarda asılı tablolarım... Burası oturma odasıdır. Burası yemek odası, burası mutfaktır. Şimdi de, benimle beraber yukarı kata buyrun...

Polis, onunla birlikte yukarı kata da çıktı. Sarhoş, adımlarını sürürcesine yürüyerek, koridorun dip tarafındaki bir kapıya doğru ilerledi.

—Yatak odam da burası, diyerek kapıyı açtı. Sözlerine devam etti:

— Yatakta yatan kadını görüyorsunuz ya, o da karımdır. Sonra gözleri hayretle açık:

— Hıım, dedi. Onun koynunda yatan erkeği mi soruyorsunuz? Şey, o da ben olacağım herhalde?..

NE YAPARMIŞ?

Bir İspanyol, bir Amerikan ve bir İskoçyalı, parasızlıktan dem vurup konuşuyorlarken, söz dönüp dolaştı, bir sabah uyandıkları zaman ansızın 1 milyon dolara sahip oluvermeleri ihtimaline geldi.

Bu durumda ne yapacaklarını saymağa başladılar. İspanyol:

— Ben boğa yetiştiren bir çiftlik satın alırdım, dedi.

Amerikalı da fikrini açıkladı:

— Ben, hiç vakit kaybetmeksizin Paris'e giderdim.

İskoçyalı gülümsedi:

— Amma da adamsınız yahu? dedi. Ben, belki de ikinci bir milyona sahip olurum diye tekrar uykuya dalardım.

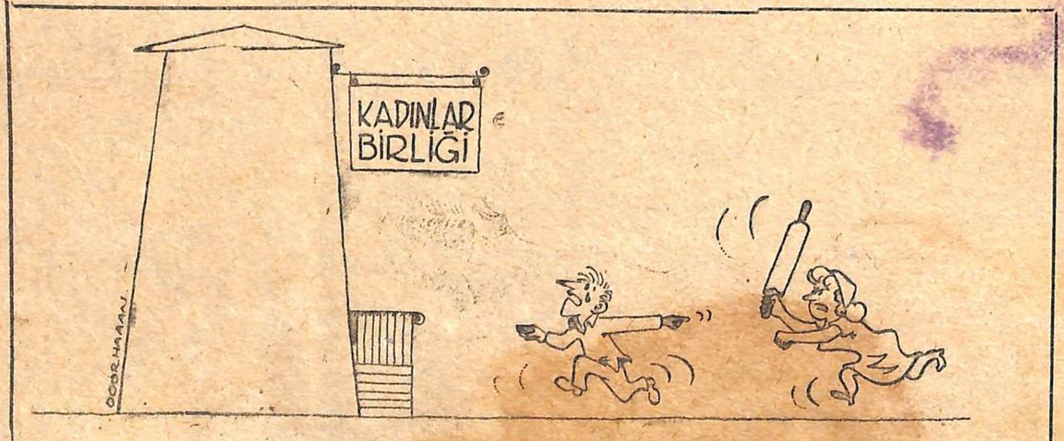

YAZISIZ

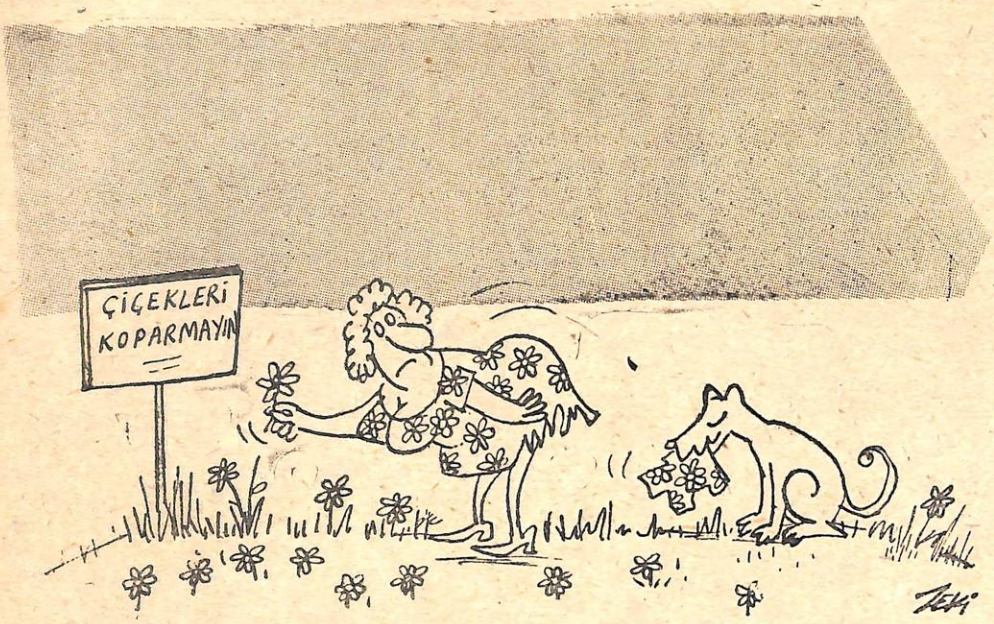

YAZISIZ

SUS CAHİL

Yaşının geçkinliğine rağmen genç görünmek istiyen bir kadın, sinirlerinden fazla rahatsız olduğu için bir doktor getirtir. Doktor muayeneden sonra, kadının evli olup olmadığını yanındaki oğluna sorar. Dul olduğu cevabını alınca, kadına döner:

«Hanımefendi» der. «Bu buhranları yalnızlık da tevlit edebilir. Mümkünse kocaya varmalısınız. »

Kadının oğlu:

«Aman doktor bey» diye atılır. «Altmış beş yaşından sonra bir kadın nasıl evlenir?»

Kadın ters ters oğluna bakar, doktorun cevap vermesine vakit bırakmadan:

«Sus cahil» der. «Sen doktor beyden daha mı iyi bileceksin?»

NİÇİN KORKMUŞ

Meşhur operatör bir dostuyle caddede geziniyordu. Bir ara:

"Aman çabuk, karşıya geçmemiz lâzım." dedi.

Vızır vızır geçen otomobillerin arasından apar topar karşı kaldırıma geçtiler. Dostu sordu:

"Ne oldu yahu?"

"Ne olacak, ilerden doğru, bir ay önce karısını ameliyat ettiğim Meşhur milyoner Zeki geliyor."

"Ameliyattan sonra karısı ölmüş müydü?"

"Hayır! Bütün mesele bunda ya!"

DALGINLIK

Dalgınlığı ile meşhur bir operatör, ameliyat ettiği bir hastanın karnında bir pens unuttuğunu hatırlıyarak, ikinci bir ameliyatla unuttuğu pensi çıkarır.

Alât ve edevat toplanırken bu sefer de bir küçük makasın unutulduğu anlaşılarak üçüncü bir ameliyatla unutulan makas da çıkarılır.

Hasta üst üste yapılan bu ameliyatlardan bitap bir halde yatarken, işini bitiren operatör dışarı çıkar. Fakat iki dakika sonra kapıdan başı görünür. Ameliyathaneye giren asistanlar sorarlar:

«Bir emriniz mi vardı efendim?»

«Hayır, bastonumu unutmuştum da.»

Yattığı ameliyat arabasından koğuşuna götürülen hasta:

«Eyvah yandım!» diye bir feryat salıvererek bayılır.

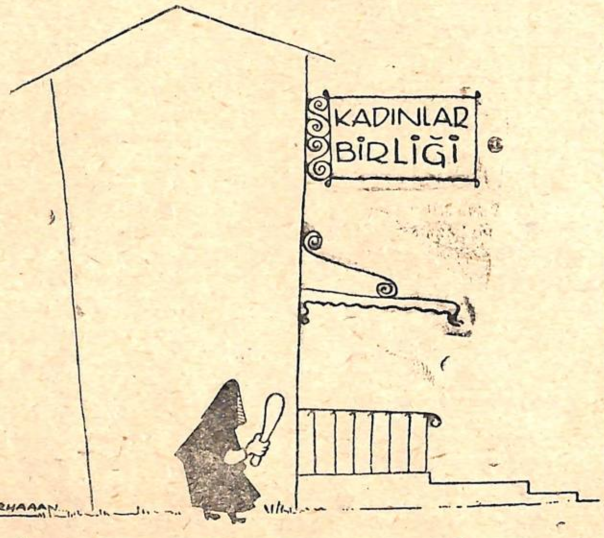

YAZISIZ

ŞEMSİYE

Budalanın biri sinir hastalığına tutulur, doktora gider. Doktor hastasına kuvvetli bir duşun altına girerek her gün beş dakika durmasını söyler.

Bir kaç gün sonra yolda bu adamla karşılaşır:

«Nasıl oldunuz?» der. «Sinirleriniz biraz düzeldi mi? Duşa devam ediyor musunuz?»

Hasta mahcup önüne bakar:

«Teşekkür ederim doktor bey. Tavsiyeniz çok iyi geldi, ama maalesef iki günden beri devam edemiyorum.»

«Niçin?»

«Şemsiyem yırtıldı da!»

— ŞUNA BAK AZİZİM NE GÜZEL KADIN...

YENİ DOKTOR

Genç doktor, küçük bir kasabaya yerleşir. Müşteri beklemiye koyulur.

Bir gün kapısı çalınır. Doktor:

«Giriniz.» der. Fakat o ara hemen telefona yapışır. Giren adama da:

«Bir dakika efendim.» der. «Hastalarımdan biri aradı, onunla konuşuyorum. Siz oturun, ayakta rahatsız olmayın.»

Sonra da üç beş dakika süren bir konuşma yapar. Telefonda sık sık; «Estağfurullah, aman efendim vazifemiz. Verdiğim ilâcın sizi bir günde dipdiri edeceğini biliyordum. Bundan böyle bir daha rahatsızlanmıyacaksınız.» gibi sözler geçer.

Nihayet telefonu kapatır, yeni gelene döner:

«Buyrun efendim, şikâyetiniz nedir?»

«Hayır efendim, ben telefon ustasıyım. Postaneye haber yollamışsınız. Size ait olan telefon, henüz hatta bağlanmamış, onun için yolladılar beni.»

ÖNCE KİMİN HABERİ OLUR?

Gangster Al Capone polislerle yaptığı bir silâh mücadelesinde çeşitli yerlerinden yaralanmıştı. Arkadaşlarından biri onu güçlükle kaçırarak bir doktorun muayenehanesine götürdü.

Biraz sonra, doktor kurşunları teker teker çıkarmağa başladı. Ameliyatın zorlaştığı bir anda gangsterin arkadaşı silâhını çekerek şunları söyledi:

«Dikkat et doktor. Eğer Al ölürse, sen de kurşunu yersin.»

Doktor çekmecesinden bir silâh çıkarıp operasyon masasının kenarına koyduktan sonra:

«Eğer ölürse, senden önce benim haberim olur.» dedi.

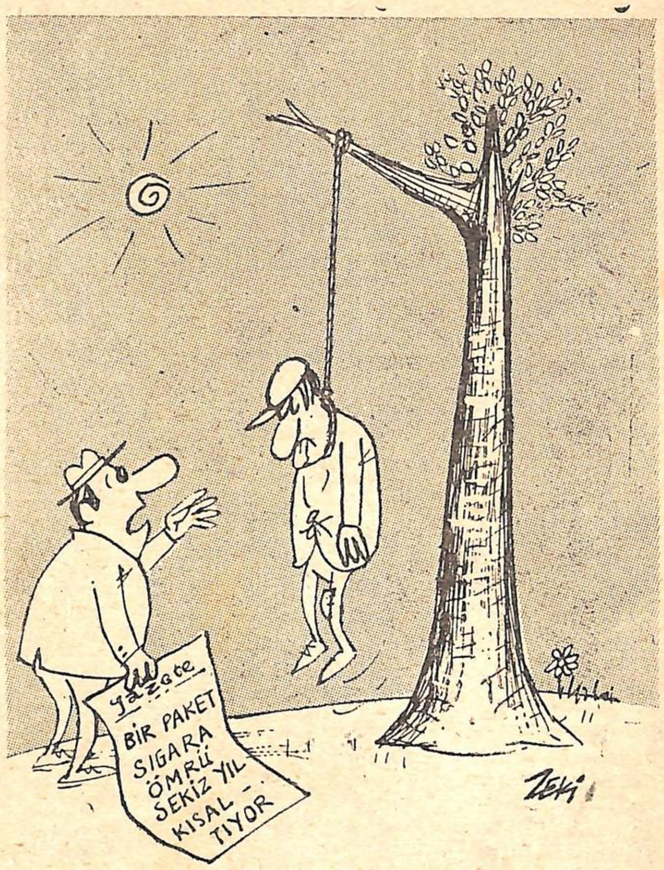

— KENDİNİ ASACAĞINA BİR KAÇ PAKET SİGARA İÇSEYDİN YA BE ADAM...

DÜŞÜN YAYINEVİ SUNAR

Ümit Yaşar Oğuzcan'ın
Yeni Şiir Kitabı Çıktı

ÜSTÜME VARMA İSTANBUL

Fiyatı 3 Lira

Ödemeli Gönderilir
Düşün Yayınevi - Gazi Sinan
Paşa Sokak No. 12
Cağaloğlu - İstanbul

SÜRPRİZ

Baba, doğumevinin salonunda bekleyen çocuğunun yanına gelerek:

«Çok güzel ve sevimli bir kız kardeşin geldi!» dedi.

Çocuk sevinçle:

«Aman babacığım, kimseye söylemeyin de, anneme bir sürpriz yapayım!..»

HASTA — DOKTOR BEY. NE YESEM, NE İÇSEM KARNIM ŞİŞİY, MİDEM BULANİY, UYKUM KAÇIY, GÖZLERİM GARARİY!..

DOKTOR — ÇAYA, KAHVEYE, PAYDOS EDİP PANASON ÇAYINA DEVAM EDİNİZ

EN FAZLA
İKRAMİYE VEREN BANKA
İŞ BANKASIDIR

7 Haziranda:

15
APARTMAN
DAİRESİ

1 adet 100.000 lira
25 adet 5.000 lira
25 adet 1.000 lira
ayrıca 1800 talihliye
çeşitli para ikramiyeleri

TÜRKİYE
İŞ
BANKASI
paranızın... istikbalinizin emniyeti

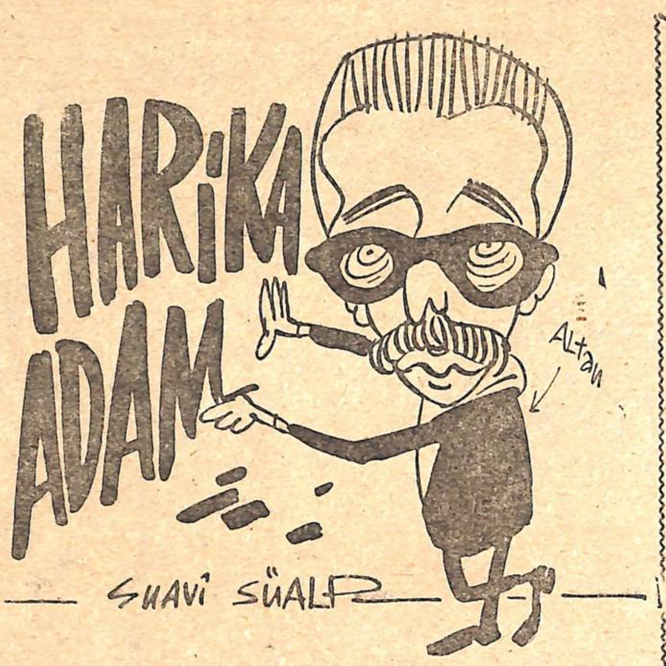

Zamanında son derece yakışıklı, zehir gibi kuvvetli ve her yönden birinci nevî bir adam vardı. Bu adamın ismini ben de bilmiyorum ama, böyle bir adam vardı işte...

Bu adamın bir gün evde otururken canı fena halde sıkıldı. Çünkü tam yirmi gündür sırt üstü yatmış hiç bir şey yapmamıştı. Bu belki onun için pek enteresan bir şey değildi ama onun gibi birine böyle yatıp keyif etmek hiç yakışmıyordu. Bu adamın bir şeyler yapması lâzımdı: Evet bir şey yapsın da ne yaparsa yapsın. İlk önce yattığı divandan kalkması gerekiyordu. Bunu daha önce bir çok kereler yaptığı halde bu sefer nedense pek önemsedi.

İlk önce sağ ayağını yere doğru uzattı. Sonra diğer ayağına aynı hareketi yaptırdı. Hayret başarmıştı. Gülümsedi... Bir elini yatağın kenarına dayıyarak kuvvet aldı. Öbür eliyle buna yardım etti. İşte ayaktaydı. Üstelik kendini gayet dinç ve zinde hissediyordu. Duvardaki termometrenin + 20° yi göstermesi de havanın normal bir ısıda olduğuna işaretti...

Genç adam iki kolunu 360 derece yana açarak çok normal bir şekilde gerindi. Bu arada esnemeyi de unutmadı. Bütün bunları şayanı hayret bir rahatlıkla yapıyordu. Üstündeki pijamalarını çıkarması da ancak iki dakika sürmüştü... Şimdi banyoya açılan kapının önündeydi. Kapıyı da aynı rahatlıkla açtı. Birden kıl bile sektirmeyen bakışları lavabonun üstündeki sabuna takıldı. Tahmin edilmesi güç bir an içinde sabunu aldı ve şen bir hareketle musluğu açtı. Su şarıl şarıl akarken o hiç çekinmeden avuçlarına suyu doldurup yüzüne çarptı. Bunları yaparken gözünü bile kırpmamıştı..

Bir dakika sonra banyodan çıkmıştı. Üstelik kurulanmış olarak köşedeki masanın üstünde duran radyoyu inanılmaz bir hareketle açtı. Radyonun lâmbaları ısınırken o boş mu duracaktı? Ne gezer. Derhal pantalonunun önce sağ sonra sol bacağını giydi, gömleğini ve ceketini giyip kravatını takıncaya kadar radyo çalışmıya başlamıştı bile... Bütün bu olamaz denilen şeyler sadece on dakikada olmuştu...

Bu harika adamın ayakkabılarını giyerken saat 10 u 5 geçiyordu. Aynada son defa kendini seyretti. Çok orijinal bir şekilde güldü. Radyoyu aynı şen hareketle kapadı. Kapıyı açtı, dışarı çıktı ve kapıyı herkesin kapayamıyacağı bir şekilde kapadı. Merdivenleri indi, sokak kapısından çıkarken gölgesi duvara vurdu. Caddeye çıktı. Cadde kalabalıktı. Elini ceketinin cebine soktu. Kalabalığa karıştı, kayboldu gitti...

Ondan sonra ne yaptığını bilmiyorum. Çünkü onu bir daha görmedim. Üstelik görsem de tanımam.

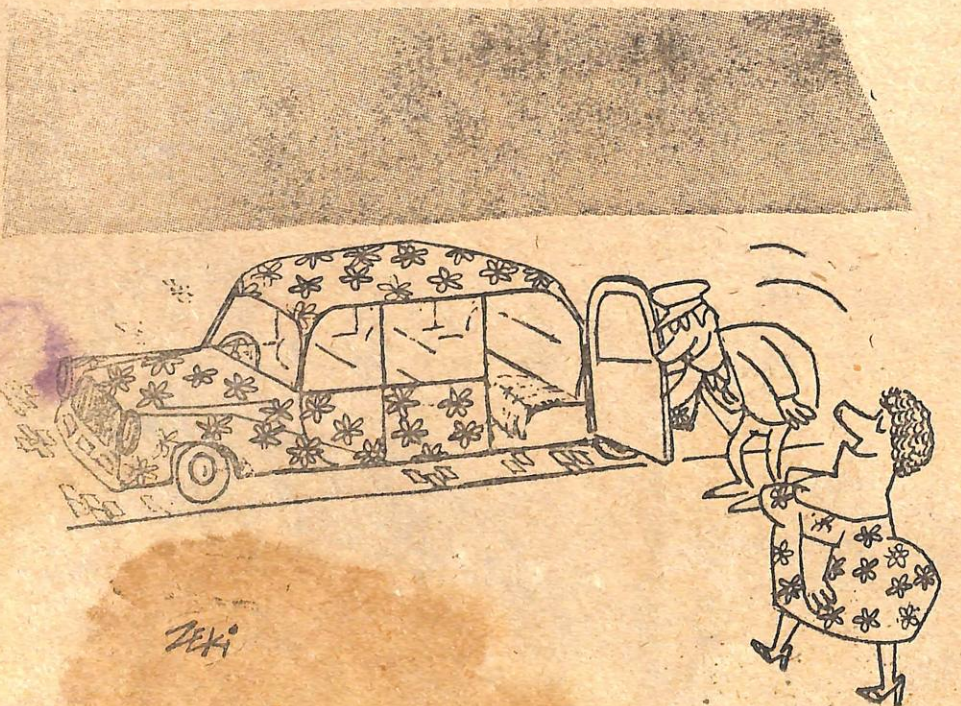

YARI YARIYA

Belediye müfettişi, lokantada teftiş yapıyordu. Şef garsona sordu:

— Bugün, lokantanızın özel yemeğinin tavşan yahnisi olduğunu bildiriyorsunuz. Bu yahnideki et tamamen tavşan eti midir?

Şef garson:

— Hayır efendim, dedi. İçinde bir miktar da manda eti var.

— Yaa? Peki ne kadarı manda eti?

— Yarı yarıya bayım. Bir Mandaya karşılık bir tavşan koyuyoruz.

AŞK VE ÖTESİ

Delikanlı, sevgilisine sıkı sıkı sarılarak:

— Ah sevgilim, diye mırıldandı. Seni o kadar çok seviyorum ki, tasavvur edemezsin. Sen de beni sevdiğini söyle. Bana ait olduğunu söyle. Gerçi İlhan kadar zengin değilim. Otomobilim, kotram, villam, bankada hesabım, apartmanlarım yok ama, seni seviyorum. Sensiz yaşıyamam.

Yumuşak iki kol, erkeğin boynuna dolandı. Islak, kızıl dudaklar onun dudaklarına yaklaştı ve baygın bir ses:

— Ben de seni seviyorum, diye mırıldandı. Fakat İlhan dediğin şu adam nerede, söylesene bana?

SÖZ BİR

Yargıç, duruşma sırasında kadına yaşını sorunca:

— Otuz yaşındayım, cevabını almıştı.

— İyi ama, sizi tanıyorum, dedi. Bundan 3 yıl önce gene mahkemeye çıkmış, o zaman da yaşınızın 30 olduğunu söylemiştiniz.

— Ne yapacaktım ya? diye karşılık verdi. Ben bugün bir şey söyleyip, yarın onu değiştirenlerden değilim, bay yargıç...

2 MİL NE OLACAK?

Çiftçi, ölen atının yerine bir başkasını satın almak için şehire inmişti. Pazar yerindeki atlardan birini beğendi. Satıcı:

— Bu atı satın alırsanız pişman olmazsınız, dedi. 5 yaşındadır, isteyince rüzgâr gibi yol alır ve hiç durmaksızın 10 mil yapar.

Çiftçi başını salladı:

— Iıh, diye karşılık verdi. Bana gelmez. Ben, şehre 8 mil mesafede oturuyorum. Bu ata binersem, şehirden her dönüşümde evi 2 mil geçecek ve bu 2 mili yürümek zorunda kalacağım.

yabancı karikatürler

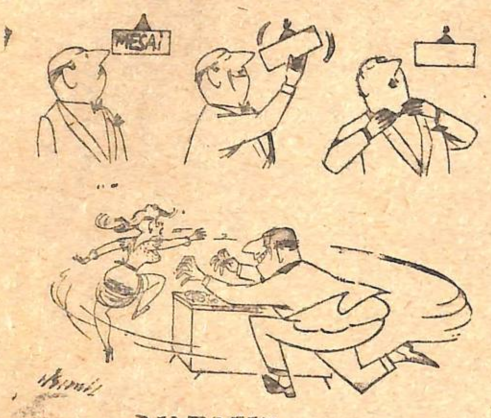

YAZISIZ

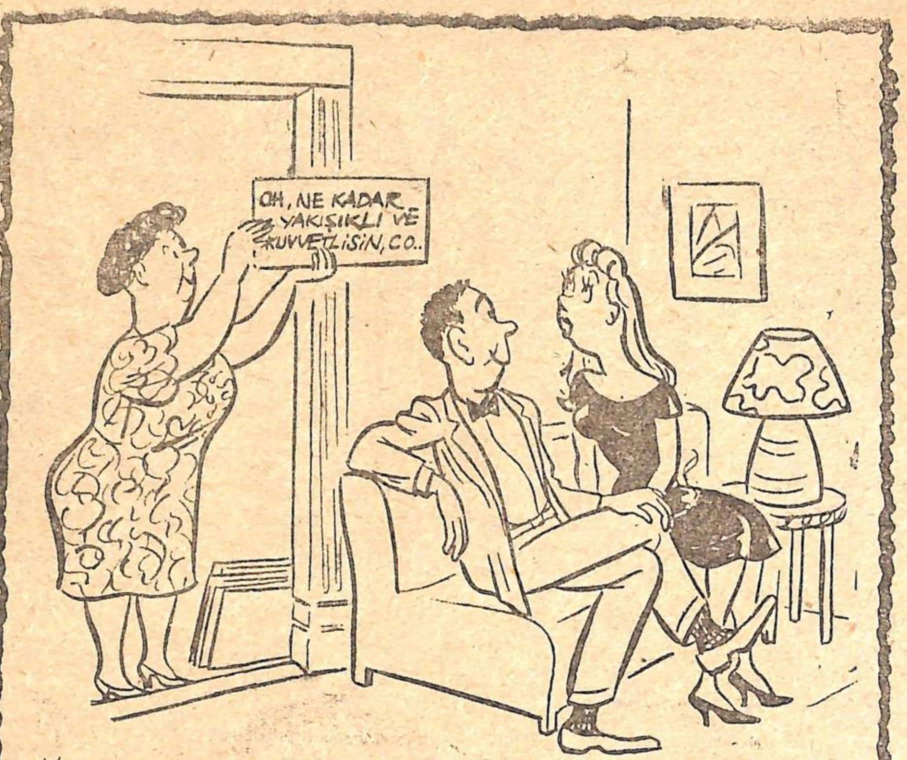

Kız — Oh, ne kadar yakışıklı ve kuvvetlisin, Co!..

— Hislerinde samimi olduğuna nasıl inanayım!.

— Kim demiş, erkekler sarışınları sever, diye!

— Şu kibritini versene, Bob!.

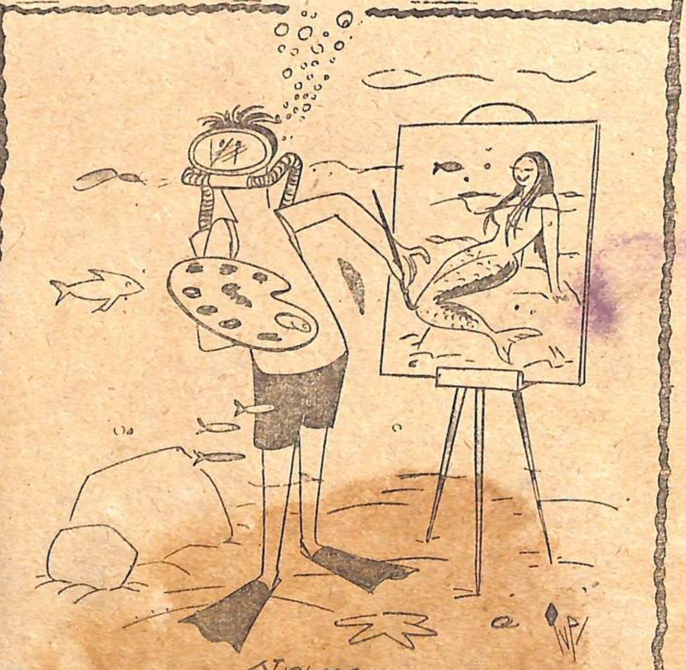

YAZISIZ

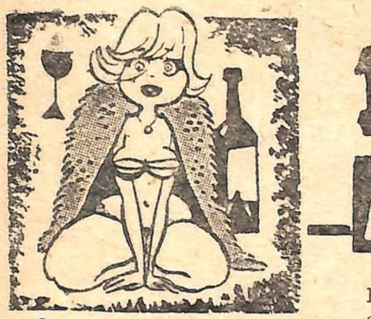

Bayan Döviz

AZİZ NESİN *in büyük romanı*

Tefrika No: 20

Otomobille kedileri getirip, saldım evden içeri... Canavar gibi kediler, üç gun de aç bırakılmışlar, fare degil, köpek yakalasalar parçalayıp yiyecekler Affeder siniz, siz yabancı sayılmazsınız biz yattık yatağa. Bendeniz uyumuşum. Uykumun arasında bir kedi miyavlamasıylan sıçradım. Bir de baktım efendim, yatakta kari yook. Bre aman... Bir bağırdım, karım koştu geldi. «Neredesın?» dedim ama çok sert dedim. Çunkım kızmışım, geberttirecegim. «Ben uyur - gezerim, gece yataktan kalkıp geziyorum. Allah vermesin, çok kötü bir hastalık.» dedi. «Oyley - sam nedir kedi bagırır?» de - dim. «Uykuda gezerken kedinin kuyruğuna basmışım» dedi. Biz efendim yeniden yattık affedersın. Ama durmaz kedilerin bağırması, uyuyabilirsen uyu... Yahu yoksam bu kediler efendim açlıktan birbirlerini mi yiyorlar? Er gece er gece boyle... Baktım olmıyacak, kedileri bı - raktım sokakta. Kediler efendim canavar olmuş, az kalsın mahallede canlı adama bırakmıyacaklardı. Neysem uzatmıyalım, hususî bir kapan yaptırdım ama ne kapan... Yatak odasına koydum kapani... Velâkin durmıyor tıkırdı. «Kari, nedir bu tıkırdı?» dedim. Dedi «Faredir.» En, faredir faredir. Elbet fareyse girecek kapanda... Velâkin başladı, em tıkırdi, em de fısıltı... «A - man bayan, şimdi da başladı fiskos...» dedim. «Çok yoruluyor sun nonuşum, ondan geliyor kulağına sesler. Yat uyu...» dedi. Fiskostan uyunmaz. Yahu fareler üğrendi konuşmasını mı yoksam, bu nedir... Derken bir gece de, efendime soyleyim, başladı gülüşmeler... Biz elektriği söndürünces başlıyor gülmeler. Hıımmm.. Var bunda bir iş. Kariyi aldım önümde, «Bana bak» dedim, «biz bu farelerin bir çaresine bakmazsak, bu hayvan - oğlu hayvanlar geceden geceye gelişiyorlar. Böyle giderse bu namussuz fareler bir gece de bizimle konuşmağa başlıyacaklar. Gel şu fareleri namusumuzla temizliyelim. Ben başka erkeklere benzemem, elimden vallahi bir kaza çıkacak...» Ne dese beğe - nirsin: «Aman aldırma, konu - şursa varsın konuşsun. İnsan farenin sözüne aldırış eder mi» dedi. Vallahi doğru... Biz efendim, yepyeni apartımanın altıncı katında oturuyoruz. Bu fareler angi delikten giriyorlar içeri? Bir gece, karima göstermeden gizlice o koca kapani kurdum, yatağa girdik.

Gece yarısı,

— İmdaat! yandım!.. diye bir ses.

Hemen işi çaktım. Karıma,

— Bana bak bir kaza çıkacak şimdi elimden. Ben arkamı dönüyorum, görmemiş olayım. Görürsem, kapana sıkışan fareyi vurmak lâzım. Sen elektriği aç, farenin kapana sıkışan elini kurtar. Yoksa elimi kana bulayacağım... dedim, sırtımı duvara dönüp, namus belâsı, horlıyarak uyuma taklidi yaptım. Her iş olup bittikten sonra, kadını aldım önüme,

— Bana iyi bak, gözümün içine bak, dedim, ben başka kocalara iç benzemem. Çünkü ne - den? Ben yaşarım namusum ve aysiyeti miçin. Er angi bir kocanın aysiyeti gitti mi elinden, o kocayı çuplukte, beş para et - mez. Bugüne kadar, efendime soyleyim, fareydi mareydi diye, kocama yutturdum sanıyorsan, aldanıyorsun. Senin kocan kül yutmadiği gibi efendim, çürük tahtalara da basamaz. Yutmuş gibi görünmüş isem, efendim dış memleketlere ve yabancılara ve misafirlerimize karşı ayıp olmasın ve aysiyetimiz kurtulsun diyedir. Ben son derecede kıskanç bir kocayımdır. Bir sesimi çıkartmam, iki çıkartmam, üç, beş çıkartmam, ama bir de patlarsem, yanmışsındır. Bundan sonra evinden dışarda çıkmak yok. Oturacaksın burda ve benden emir çıkmayınca kapı dışarı adım atmak yok. Boylece bilesin. Bir daha evimizin içinde farelerin sesini duyayım, fare tıkırdısı işiteyim, sonunu sen düşün...

Bu söz üzerine karımın ödü patladı. Bilâkis, koca dediğin kari kısmısini idareyi bilmeli Karim,

— Bir tıkirdi duyarsan ne yaparsın? dedı.

— Vallâyi kendimi intiyar ederim... dedim.

Şimdi size yalan gelir belkim, oldu, bir daha karım evinden aberim olmayıncaz iç dışarı çıkmaz. Çunküm er bir dayima başında kontıroldayım. Benim gözümden iç bir şey kaçmaz. Er sabah, evden çıkarken karimin bütün iskarpinlerinin tabanına tebeşirle imzamı atarım. Karım görmez. (Kurnaz kurnaz gülerken, bıyıkları titredi. Nasıl bendeki kurnazlık. Şeytanın bilem aklinda gelmez. Akşam eve gelincez, karima gustertmeden, bakarım iskarpinlerinin taban - larında, imzam ep yerli yerinde. Anlarım ki dışarda çıkmamış. Koca milleti, gözünü dört aça - cak kardeşim. Kari kısmında iç inanmak yok.

Bay Bıyık ballandıra ballandıra bu tebeşirle imzayı anlattı. Sonradan başkalarından öğrendım. Hem de kimden bilir mi - sin? Kendi karısından. Daha o akşam, bir ara karısıyla yalnız kalmıştık. Kadın kaşla göz arasında,

— Size de tebeşir masalını anlattı mı? dedi.

Bilmezlikten gelip.

— Ne tebeşiri? dedim.

—Saklamayın canım, dedi, kocam önune gelene bu tebeşir masalını anlatır. Ben bilmez miyim kocamı... Size anlatmıştır mutlaka... Kısrak, binicisine gore kışnermiş, yok kadına göz açtırmamalıymış. Her sabah evden çıkarken, iskarpinlerimin tabanlarını tebeşirle imzalarmış da, her akşam kontrol edermiş. Tebeşirlerin tozu bile dökülmezmiş. O zaman benim kapı - dan dışarı adımımı atmadığımı anlarmış.

(Devamı var)

Yedinci Sanat

YENİ SİNEMA

Türkiyede sinema sanatının tek dergisi

Ayda bir yayınlanır.

İMECE

Okuyunuz

Basıldığı yer :

Neşriyat ve Matbaacılık Kol. Şti.

Dizildiği yer :

Hergün Matbaası

İLÂN TARİFEMİZ :

Kapak içi : 10 T. L.

İç sahifeler : 12 T. L.

FİATI 1 LİRA

Güzel bir çehreye...
zarif ve yumuşak eller
yaraşır!
Kremli
PURO
TUVALET SABUNU
Kremli Puro, müessir bir krem vazifesi görerek, ellerinizin daima taze, yumuşak ve zarif kalmasını temin eder...
Puro tescil edilmiş bir markadır. Tuvalet Sabununuzu alırken PURO markasını ısrarla arayınız
● Günlük temizlik işlerinin eller üzerindeki tahripkâr tesirine mani olur.
● Cildi besler, korur, yumuşatır ve tazeleştirir
● En kısa zamanda sizi olduğunuzdan çok daha genç ve güzel yapar
BOL KÖPÜKLÜ
NEFİS KOKULU
PURO
Tuvalet Sabunları 100 de 100 saftır.

Tef

... bu küçük ada da nasıl vakit geçirdiniz?......